

Dt kapitola 1.

[1] Toto jsou slova, která mluvil Mojžíš k celému Izraeli v Zajordání, ve stepní pustině naproti Súfu mezi Páranem, Tofelem, Lábanem, Chaserótem a Dí-zahabem. [2] Cesta od Chórebu směrem k pohoří Seíru do Kádeš-barbeje trvá jedenáct dní. [3] Ve čtyřicátém roce, prvního dne jedenáctého měsíce, sdělil Mojžíš synům Izraele vše, co mu pro ně Hospodin přikázal, [4] když porazil emorejského krále Sichona, jenž sídlil v Chešbónu, a bašanského krále Óga, jenž sídlil v Aštarótu a v Edref. [5] V Zajordání v moábské zemi začal Mojžíš vysvětlovat tento zákon: [6] Hospodin, náš Bůh, k nám promluvil na Chorébu: "Dosti dlouho jste již pobýli na této hoře. [7] Obrat'te se a táhněte dál, vstupte na pohoří Emorejců a ke všem jejich sousedům na pustině, v pohoří i Přímořské nížině, v Negebu a na mořském pobřeží, jděte do kenaanské země a na Libanón až k veliké řece, řece Eufratu. [8] Hleď, předal jsem vám zemi. Jděte obsadit zemi, o níž Hospodin přísahal vašim otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že jí dá jim a jejich potomstvu." [9] V oné době jsem vám řekl: "Nemohu vás sám unést. [10] Hospodin, váš Bůh, vás rozmnožil; je vás dnes takové množství jako hvězd na nebi. [11] Necht' vás Hospodin, Bůh vašich otců, rozhojní ještě tisíckrát, necht' vám žehná, jak vám přislíbil. [12] Jak bych mohl sám unést vaše těžkosti, břemena a spory! [13] Přiveďte ze svých kmenů moudré, rozumné a zkušené muže a já je učiním vašimi náčelníky." [14] Odpověděli jste mi: "Ta věc, kterou navrhuješ učinit, je dobrá." [15] Vzal jsem tedy představitele vašich kmenů, moudré a zkušené muže, a ustanovil jsem je za vaše náčelníky, za velitele nad tisíci, nad sty, padesáti a deseti a za správce vašich kmenů. [16] V oné době jsem také přikázal vašim soudcům: "Vyslechněte své bratry a sud'te každého v rozepři s jeho bratrem i s bezdomovcem spravedlivě. [17] Při soudu nebud'te straničtí, vyslechněte jak malého, tak velkého a nikoho se nelekejte; soud je věcí Boží. Záležitost, která bude pro vás obtížná, předložte mně a já ji vyslechnu." [18] V oné době jsem vám přikázal všechno, co máte dělat. [19] Od Chorébu jsme pak táhli dál a šli jsme celou tou velikou a hroznou pouští, kterou jste viděli, cestou k Emorejskému pohoří, jak nám to přikázal Hospodin, náš Bůh, až jsme přišli do Kádeš-barbeje. [20] Tu jsem vám řekl: "Přišli jste až k Emorejskému pohoří, které nám dává Hospodin, náš Bůh. [21] Hleď, Hospodin, tvůj Bůh, předal tu zemi tobě. Vytáhni a obsaď ji, jak ti poručil Hospodin, Bůh tvých otců. Neboj se a neděs." [22] Ale vy všichni jste ke mně přistoupili s návrhem: "Pošleme před sebou muže, aby nám obhlédli zemi a podali nám zprávu o té cestě, kterou máme táhnout, i o městech, do nichž máme vstoupit." [23] Pokládal jsem to za dobré, proto jsem z vás vybral dvanáct mužů, po jednom z každého kmene. [24] Ti se vypravili na výzvědy, vystoupili na pohoří a přišli až do úvalu Eškólu. [25] Vzali s sebou z plodů té země, přinesli je k nám a podali nám zprávu: "Země, kterou nám dává Hospodin, náš Bůh, je dobrá." [26] Ale vy jste nechtěli táhnout dál a vzpírali jste se rozkazu Hospodina, svého Boha. [27] Žehrali jste na něj ve svých stanech a říkali: "Hospodin nás vyvedl z egyptské země z nenávisti, aby nás vydal do rukou Emorejců, a tak nás vyhladil. [28] Kam to táhneme? Naši bratři nás zbavili odvahy, když řekli: Viděli jsme tam lid větší a vyšší než jsme my, města veliká a opevněná až k nebi, dokonce i Anákovce." [29] Tu jsem vám řekl: "Nemějte strach a nebojte se jich. [30] Hospodin, váš Bůh, který jde před vámi, bude bojovat za vás, jak to před vašimi očima učinil s vámi v Egyptě [31] i v poušti, kde jsi viděl, jak tě Hospodin, tvůj Bůh, nesl, jako nosí muž svého syna, po celé cestě, kterou jste prošli, až jste došli k tomuto místu." [32] Přesto teď nevěříte Hospodinu, svému Bohu, [33] který chodí cestou před vámi, aby vám vyhlédl místo k táboření, a ukazuje vám cestu, po níž máte jít, za noci v ohni a ve dne v oblaku. [34] Když Hospodin vyslechl vaše slova, rozlítil se a přísahal: [35] "Věru, nikdo z mužů tohoto zlého pokolení nespátí tu dobrou zemi, kterou jsem přísahal dát jejich otcům. [36] Jenom Káleb, syn Jefunův, ten ji spatří, jemu a jeho synům dám zemi, na níž stanula jeho noha, protože se cele oddal Hospodinu." [37] Kvůli vám se Hospodin rozhněval i na mne. Řekl: "Ani ty tam nevejdeš. [38] Jozue, syn Núnův, který je ti k službě, ten tam vejde. Posilni ho, neboť on rozdělil Izraeli zemi v dědictví. [39] Dám ji vašim dětem, o nichž jste říkali, že se stanou kořistí nepřátel; vaši synové, kteří dnes ještě nerozeznávají dobro od zla, ti tam vejdou. Jim ji dám a oni ji obsadí. [40] Ale vy se obrat'te a táhněte do pouště cestou k Rákosovému moři." [41] Tu jste mi odpověděli: "Zhřešili jsme proti Hospodinu. Chceme táhnout a bojovat tak, jak nám přikázal Hospodin, náš Bůh." Pak se každý z vás opásal svou válečnou zbrojí a chystali jste se lehkovážně vstoupit na pohoří. [42] Hospodin mi však řekl: "Vyříd' jim: Netáhněte a nebojujte, neboť já mezi vámi nebudu, a budete od svých nepřátel poraženi." [43] Mluvil jsem k vám, ale vy jste neposlechli, vzepřeli jste se Hospodinovu rozkazu a opovážlivě jste vstoupili na pohoří. [44] Emorejci, sídlící na tom pohoří, vyrazili proti vám, hnali se za vámi jako vosy a rozprášili vás po Seíru až do Chormy. [45] Tu jste se vrátili a plakali před Hospodinem, ale Hospodin váš hlas nevyslyšel, nepopřál vám sluchu. [46] Proto jste museli po mnoho dní zůstat v Kádeši; zůstali jste tam téměř rok

Dt kapitola 2.

[1] Potom jste se obrátili a táhli dál do pouště cestou k Rákosovému moři, jak Hospodin ke mně mluvil. Po mnoho dní jsme obcházeli pohoří Seír. [2] Tu mi Hospodin řekl: [3] "Už dosti dlouho obcházíte toto pohoří. Obrat'te se na sever. [4] Lidu přikaz': "Procházíte územím svých bratří Ezauovců, sídlících v Seíru. Budou se vás bát, ale mějte se na pozoru. [5] Nedrážděte je, neboť z jejich země vám nedám ani šlépěj půdy. Pohoří Seír jsem dal do vlastnictví Ezauovi. [6] Za stříbro si od nich budete kupovat pokrm, abyste měli co jíst, za stříbro si od nich budete opatřovat vodu, abyste měli co pít. [7] Hospodin, tvůj Bůh, ti při veškeré práci tvých rukou žehnal; znal tvé putování touto velikou pouští. Už po čtyřicet let je Hospodin, tvůj Bůh, s tebou; v ničem jsi nestrádal." [8] Přešli jsme tedy mimo území svých bratří Ezauovců, sídlících v Seíru, stranou cesty vedoucí pustinou od Élatu a Esjón-geberu. Tam jsme se obrátili a pokračovali směrem na Moábskou step. [9] Tu mi Hospodin řekl: "Nedotírejte na Moába a nedráždi ho k válce, neboť z jeho země ti nedám do vlastnictví nic. Ar jsem dal do vlastnictví synům Lotovým." [10] Předtím v něm sídlili Emejci, veliký a početný lid, vysoký jako Anákovci; [11] ti byli stejně jako Anákovci pokládáni za Refájce, Moábci je však nazývali Emejci. [12] V Seíru zase předtím sídlili Chorejci, ale Ezauovci si je podrobili; vyhladili je před sebou a usadili se na jejich místě, jako učinil Izrael se svou vlastní zemí, kterou jim dal Hospodin. [13] "Nuže vzhůru, přejděte potok Zered." I přešli jsme potok Zered. [14] Doba, po kterou jsme putovali z Kádeš-barbeje, až jsme překročili potok Zered, činila třicet osm let, dokud z tábora nevyhynulo do jednoho celé pokolení bojovníků, jak jim přísahal Hospodin. [15] To právě Hospodinova ruka byla proti nim a uváděla je ve zmatek, dokud z tábora nevyhynuli do jednoho. [16] Když pak všichni bojovníci z lidu do jednoho vymřeli, [17] Hospodin ke mně promluvil: [18] "Dnes procházíš moábským územím, městem Arem, [19] a přibližuješ se k Amónovcům. Nedotírejte na ně a nedráždi je, neboť ze země Amónovců ti nedám do vlastnictví nic. Dal jsem ji do vlastnictví synům Lotovým." [20] Také ona byla pokládána za zemi Refájců; předtím v ní sídlili Refájci, Amónovci je však nazývali Zamzumci. [21] Byl to veliký a početný lid, vysoký jako Anákovci. Hospodin je před nimi vyhladil, takže si je podrobili a usadili se na jejich místě, [22] jak to učinil pro Ezauovce sídlící v Seíru. Vyhladil před nimi Chorejce, takže si je podrobili a usadili se na jejich místě, a zde jsou až dosud. [23] Avejce, sídlící ve dvorcích až do Gázy, vyhladili zase Kaftórci, kteří vytáhli z Kaftóru a usadili se na jejich místě. [24] "Vzhůru, táhněte dál a přejděte potok Arnón. Hleď, vydal jsem ti do rukou chešbónského krále Sichona, Emorejce a jeho zemi. Začni ji obsazovat a vydráždí je tak k válce. [25] Dnešním dnem začínám nahánět strach a bázeň z tebe národům pod celým nebem. Až o tobě uslyší zprávu, budou se před tebou třást a chvě't úzkostí." [26] Tehdy jsem poslal posly z pouště Kedemótu k chešbónskému králi Sichonovi s pokojným vzkazemD: [27] "Rád

bych prošel tvou zemí. Půjdu jenom po cestě, neodbočím napravo ani nalevo. [28] Za stříbro mi prodáš pokrm, abych měl co jíst, a za stříbro mi dáš vodu, abych měl co pít. Chci pouze pěšky projít, [29] jak mi to dovolili Ezauovci, sídlící v Seíru a Moábci sídlí v Aru, jen co přejdu přes Jordán do země, kterou nám dává Hospodin, náš Bůh." [30] Ale chešbónský král Síchon nesvolil, abychom prošli, neboť Hospodin, tvůj Bůh zatvrdil jeho ducha a dal mu srdce zpupné, aby ti ho vydal do rukou, jak se dnešního dne stalo. [31] Tu mi Hospodin řekl: "Hleď, už ti vydávám Síchona a jeho zemi. Začni jeho zemi obsazovat." [32] Síchon vytrhl proti nám do Jahsy k boji s veškerým svým lidem. [33] A Hospodin, náš Bůh, nám ho vydal. Porazili jsme ho i jeho syny a všechen jeho lid. [34] V oné době jsme dobyli všechna jeho města, vyhubili jsme každé jeho město jako klaté, muže, ženy i děti; nenechali jsme nikoho vyvázat. [35] Jen dobytek a kořist z měst, která jsme dobyli, jsme si ponechali jako lup. [36] Od Aróeru, který je na břehu potoka Arnónu, a od města, které je tam v úvalu, až do Gileádu nebyla pro nás žádná tvrz nedobytná; to vše nám vydal Hospodin, náš Bůh. [37] Jen k zemi Amónovců ses nepřiblížil, k celému pásmu při potoku Jaboku, ani k městům v pohoří a vůbec nikam, kam nám Hospodin, náš Bůh, zakázal.

Dt kapitola 3.

[1] Potom jsme se obrátili a táhli vzhůru cestou k Bášanu. Tu vytrhl proti nám k boji do Edreí bášanský král Óg s veškerým svým lidem. [2] Ale Hospodin mi řekl: "Neboj se ho, neboť jsem ti ho vydal do rukou, i všechen jeho lid a jeho zemi. Naložíš s ním, jako jsi naložil s emorejským králem Síchonem, který sídlil v Chešbónu." [3] Tak nám Hospodin, náš Bůh, vydal do rukou i bášanského krále Óga s veškerým jeho lidem. Pobili jsme je a nikdo z nich nevyvázl. [4] V oné době jsme dobyli všechna jeho města. Nebylo žádné tvrze, kterou bychom jim nevzali, celkem šedesát měst, celý kraj Argób, Ógovo království v Bášanu. [5] Všechna tato města byla opevněna vysokými hradbami s branami a závorami; mimoto jsme dobyli velmi mnoho otevřených měst. [6] Vyhubili jsme je jako klatá, jako jsme učinili chešbónskému králi Síchonovi; vyhubili jsme každé město jako klaté, muže, ženy i děti. [7] Všechnen dobytek však a kořist z měst jsme si ponechali jako lup. [8] Tak jsme v oné době vzali z rukou dvou emorejských králů, kteří byli v Zajordání, zemi od potoka Arnónu až k Chermónskému pohoří. [9] Chermón nazývají Sidónci Sirjón a Emorejci jej nazývají Senír. [10] Vzali jsme všechna města náhorní roviny, celý Gileád, celý Bášan až po Salku a Edreí, města Ógova království v Bášanu. [11] Neboť právě bášanský král Óg zůstal ze zbytku Refájců. Hle, jeho lože, lože železné, je v Rabě Amónovců. Je dlouhé devět loket a široké čtyři lokte, měřeno běžným loktem. [12] V oné době jsme tedy obsadili toto území od Aróeru při potoku Arnónu. Polovinu Gileádského pohoří s tamními městy jsem dal Rúbenovcům a Gádovcům. [13] Zbytek Gileádu s celým Bášanem, královstvím Ógovým, jsem dal polovině kmene Manasesova, celý kraj Argób; celý Bášan se nazývá zemí Refájců. [14] Manasesovec Jaír zabral celý kraj Argób až k pomezí gešúrskému a maakatskému a nazval jej - totiž Bášan - svým jménem: vesnice Jaírovy; jmenují se tak dodnes. [15] Makírovi jsem dal Gileád. [16] Rúbenovcům a Gádovcům jsem dal část Gileádu až k potoku Arnónu (hranici tvoří střed úvalu) a až k potoku Jaboku k hranici Amónovců. [17] a pustinu s Jordánem jako hranici od Kineretu po Pusté moře, moře Solné, na východ od úpatí Pisgy. [18] V oné době jsem vám přikázal: "Hospodin, váš Bůh, vám dal tuto zemi, abyste ji obsadili. Všichni, kteří jste schopni boje, potáhnete ve zbroji před svými bratry Izraelci. [19] Jen vaše ženy, děti a stáda, vím, že máte četná stáda, zůstanou ve vašich městech, která jsem vám dal. [20] Až Hospodin dopřeje odpočinutí vašim bratřím jako vám, až i oni obsadí zemi, kterou jim dává Hospodin, váš Bůh, za Jordánem, pak se vrátíte každý do svého vlastnictví, které jsem vám dal." [21] Jozuovi jsem v oné době přikázal: "Na vlastní oči jsi viděl všechno, co Hospodin, váš Bůh, učinil těm dvěma králům. Tak učiní Hospodin všem královstvím, jimiž budeš procházet. [22] Nebojte se jich, vždyť Hospodin, váš Bůh, bojuje za vás." [23] V oné době jsem prosil Hospodina o smilování: [24] "Panovníku Hospodine, ty jsi začal ukazovat svému služebníkovu svou velikost a svou pevnou ruku. Však také který bůh na nebi nebo na zemi by dovedl vykonat takové činy a takové bohatýrské skutky jako ty! [25] Kéž smím přejít Jordán a spatřit tu dobrou zemi, co je za Jordánem, dobrou hornatou zemi a Libanón!" [26] Ale Hospodin proti mně kvůli vám vzplanul prchlivostí a nevyslyšel mě. Řekl mi: "Máš dost. O této věci už ke mně nemluv. [27] Vystup na vrchol Pisgy a rozhlédni se na západ, na sever, na jih a na východ; na vlastní oči se podívej. Tento Jordán však nepřejdeš. [28] A dej příkazy Jozuovi, dodej mu síly a odvahy, neboť on ho přejde v čele tohoto lidu a rozdělí jim do dědictví zemi, kterou uvidíš." [29] Tak jsme zůstali v údolí naproti Bét-peóru.

Dt kapitola 4.

[1] Nyní tedy, Izraeli, slyš nařízení a práva, která vás učím dodržovat, abyste zůstali naživu a mohli obsadit zemi, kterou vám dává Hospodin, Bůh vašich otců. [2] K tomu, co vám přikazují, nic nepřidáte a nic z toho neuberete, ale budete dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, které vám udílím. [3] Na vlastní oči jste viděli, co Hospodin učinil kvůli Baal-peórovi, že každého muže, který chodil za Baal-peórem, Hospodin, tvůj Bůh, vyhladil z tvého středu. [4] Ale vy, kteří jste se přimkli k Hospodinu, svému Bohu, jste dodnes všichni živi. [5] Hleď, učil jsem vás nařízením a právním, jak mi přikázal Hospodin, můj Bůh, abyste je dodržovali v zemi, kterou přicházíte obsadit. [6] Bedlivě je dodržujte. To bude vaše moudrost a rozumnost před zraky lidských pokolení. Když uslyší všechna tato nařízení, řeknou: "Jak moudrý a rozumný lid je tento veliký národ!" [7] Což se najde jiný veliký národ, jemuž jsou jeho bohové tak blízko, jako je nám Hospodin, náš Bůh, kdykoli k němu voláme? [8] A má jiný veliký národ nařízení a práva tak spravedlivá jako celý tento zákon, který vám dnes předkládám? [9] Jenom si dej pozor a velice se střež zapomenout na věci, které jsi viděl na vlastní oči, aby nevytizely z tvého srdce po všechny dny tvého života. Seznam s nimi své syny i vnuky. [10] Nezapomeň na den, kdy jsi stál před Hospodinem, svým Bohem, na Chorébu, kdy mi řekl Hospodin: "Shromáždí mi lid a dám jim slyšet svá slova, aby se mě naučili bát po všechny dny svého života na zemi a učili tomu i své syny." [11] Tenkrát jste se přiblížili a stáli pod horou. Hora planula ohněm až do samých nebes a kolem byla tma, oblak a mrákota. [12] I promluvil k vám Hospodin zprostředku ohně. Slyšeli jste zvuk jeho slov, avšak žádnou podobu jste neviděli; slyšeli jste jen hlas. [13] Oznámil vám svou smlouvu, kterou vám přikázal dodržovat, desatero přikázání, a napsal je na dvě kamenné desky. [14] A mně Hospodin v oné době přikázal učít vás nařízením a právním, abyste je dodržovali v zemi, do které táhnete a kterou máte obsadit. [15] V den, kdy k vám Hospodin mluvil na Chorébu zprostředku ohně, jste neviděli žádnou podobu; velice se tedy střežte, [16] abyste se nezvrhli a neudělali si tesianou sochu, žádné sochařské zpodobení: zobrazení mužství nebo ženství, [17] zobrazení jakéhokoli zvířete, které je na zemi, zobrazení jakéhokoli okřídleného ptáka, který létá po nebi, [18] zobrazení jakéhokoli plaza, který se plazí po zemi, zobrazení jakékoli ryby, která je ve vodách pod zemí; [19] abys nepovznášel své zraky k nebesům, a když bys viděl slunce, měsíc a hvězdy, všechen nebeský zástup, nedal se svést a neklaněl se jim a nesloužil tomu, co dal Hospodin, tvůj Bůh, jako podíl všem národům pod celým nebem. [20] Ale vás Hospodin vzal a vyvedl z tavicí pece, z Egypta, abyste byli jeho dědičným lidem, jak je tomu dnes. [21] Na mne se však Hospodin kvůli vám rozhněval a přísahal, že nepřejdu Jordán a že nevstoupím do té dobré země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví. [22] Umřu v této zemi, nepřejdu Jordán, ale vy jej přejdete a tu dobrou zemi obsadíte. [23] Dávejte si pozor, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a neudělali jste si tesianou sochu, zpodobení čehokoli, co ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal, [24] neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň zžírající, Bůh žárlivě milující. [25] Budeš plodit syny a vnuky a dožijete se v té zemi stáří;

zvrhnete-li se však a uděláte si tesianou sochu, zpodobení čehokoli, a dopustíte se toho, co je zlé v očích Hospodina, tvého Boha, co ho uráží, [26] beru si dnes proti vám za svědky nebe i zemi, že v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji obsadili, rychle a nadobro vyhynete. Nebudete v ní dlouho žít, ale budete vyhlazeni. [27] Hospodin vás rozptýlí mezi kdejaký lid, že z vás v pronárodech zbude jen malý počet. [28] Tam budete sloužit bohům vyrobeným lidskýma rukama, bohům ze dřeva a z kamene, kteří nevidí a neslyší, nejedí a nečichají. [29] Odtamtud budete hledat Hospodina, svého Boha; nalezněš ho, budeš-li ho opravdu hledat celým svým srdcem a celou svou duší. [30] Ve svém soužení, až tě v posledních dnech toto všechno stihne, navrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, a budeš ho poslouchat. [31] Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh milosrdný, nenechá tě klesnout a nepřipustí tvou zkázu, nezapomene na smlouvu s tvými otci, kterou jim stvrdil přísahou. [32] Jen se ptej na dřívější časy, které byly před tebou, od chvíle, kdy Bůh stvořil na zemi člověka. Ptej se od jednoho konce nebes ke druhému, zda se stala tak velká věc anebo bylo o něčem takovém slycháno. [33] Zdali kdy slyšel lid hlas Boha mluvícího zprostředku ohně, jako jsi slyšel ty, a zůstal naživu, [34] anebo zdali se pokusil nějaký bůh přijít a vzít pronárod zprostředku jiného pronároda zkouškami, znameními, zázraky a bojem, pevnou rukou a vztaženou paží, velkými hroznými činy, jak to vše s vámi učinil Hospodin, váš Bůh, v Egyptě tobě před očima. [35] Tobě bylo odhaleno poznání, že Hospodin je Bůh; kromě něho není žádný jiný. [36] Z nebe ti dal slyšet svůj hlas, aby tě napomenul, na zemi ti dal spatřit svůj veliký oheň a jeho slova jsi slyšel zprostředku ohně. [37] Protože miloval tvé otce, vyvolil po nich i jejich potomstvo a tebe vyvedl svou velikou mocí z Egypta, [38] aby před tebou vyhnal pronárody větší a zdatnější, než jsi ty, a přivedl tě do jejich země a dal ti ji do dědictví, jak je tomu dnes. [39] Proto poznej dnes a vezmi si k srdci, že Hospodin je Bůh nahoře na nebesích i dole na zemi; žádný jiný není. [40] Dbej na jeho nařízení a příkazy, které ti dnes udílím, aby se vedlo dobře tobě i tvým synům po tobě a abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti pro všechny dny dává Hospodin, tvůj Bůh. [41] Tehdy oddělil Mojžíš tři města v Zajordání, na východě, [42] aby se tam mohl utéci ten, kdo zabil, pokud zabil svého bližního neúmyslně a neměl ho dřív v nenávisti. Nechť se uteče do některého z těchto měst a zůstane naživu: [43] do rúbenovského Beseru ve stepi na náhorní rovině, do gádovského Rámotu v Gileádu a do manasesovského Gólanu v Bášanu. [44] Toto je zákon, který předložil Mojžíš Izraelcům. [45] Toto jsou svědectví, nařízení a práva, která přednesl Mojžíš Izraelcům po jejich vyjití z Egypta [46] v Zajordání, v údolí naproti Bét-peóru, v zemi emorejského krále Síchona, jenž sídlil v Češbónu; porazili ho Mojžíš a Izraelci po svém vyjití z Egypta. [47] Obsadili jeho zemi i zemi bášanského krále Óga, obou emorejských králů v Zajordání, na východě: [48] od Aróeru, který je na břehu potoka Arnónu, až k hoře Síonu, což je Chermón, [49] a celou pustinu za Jordánem na východě až k Pustému moři pod úpatí Pisgy.

Dt kapitola 5.

[1] Mojžíš svolal celý Izrael a řekl jim: Slyš, Izraeli, nařízení a práva, která vám dnes vyhlašuji. Učte se jim a bedlivě je dodržujte. [2] Hospodin, náš Bůh, s námi uzavřel na Chorébu smlouvu. [3] Tuto smlouvu neuzavřel Hospodin jen s našimi otci, ale s námi všemi, kteří jsme tu dnes naživu. [4] Tvář v tvář mluvil s vámi Hospodin na hoře zprostředku ohně. [5] Já jsem stál v oné době mezi Hospodinem a vámi, abych vám oznámil Hospodinovo slovo, protože jste se báli ohně a nevystoupili jste na horu. Řekl: [6] "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. [7] Nebudeš mít jiného boha mimo mne. [8] Nezobrazíš si Boha zpodoběním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi nebo ve vodách pod zemí. [9] Nebudeš se ničemu takovému klanět ani tomu sloužit. Já Hospodin, tvůj Bůh, jsem Bůh žárlivě milující. Stíhám vinu otců na synech i do třetího a čtvrtého pokolení těch, kdo mě nenávidí, [10] ale prokazují milosrdenství tisícům pokolení těch, kteří mě milují a má přikázání zachovávají. [11] Nezneužiješ jména Hospodina, svého Boha. Hospodin nenechá bez trestu toho, kdo by jeho jména zneužíval. [12] Dbej na den odpočinku, aby ti byl svatý, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh [13] Šest dní budeš pracovat a dělat všechnu svou práci. [14] Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby si odpočinul tvůj ot Ale sedmý den je den odpočinku Hospodina, tvého Boha. Nebudeš dělat žádnou práci ani ty ani tvůj syn a tvá dcera ani tvůj otrok a tvá otrokyně ani tvůj býk a tvůj osel, žádné tvé dobytče ani tvůj host, který žije v tvých branách, aby si odpočinul tvůj otrok a tvá otrokyně tak jako ty. [15] Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, odtud vyvedl pevnou rukou a vztaženou paží. Proto ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, dodržovat den odpočinku. [16] Cti svého otce i matku, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, abys byl dlouho živ a dobře se ti vedlo na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. [17] Nezabiješ. [18] Nesesmílníš. [19] Nepokradeš. [20] Nevydáš proti svému bližnímu falešné svědectví. [21] Nebudeš dychtit po ženě svého bližního. Nebudeš toužit po domě svého bližního ani po jeho poli ani po jeho otroku ani po jeho otrokyni ani po jeho býku ani po jeho oslu, vůbec po ničem, co patří tvému bližnímu." [22] Tato slova mluvil Hospodin k celému vašemu shromáždění na hoře zprostředku ohně, oblaku a mtákovy mocným hlasem a víc nepřipojil. Napsal je na dvě kamenné desky a dal je mně. [23] Jakmile jste uslyšeli hlas zprostředku tmy, zatímco hora planula ohněm, přistoupili jste ke mně, všichni představitelé vašich kmenů a vaši starší, [24] a řekli jste: "Hle, Hospodin, náš Bůh, nám ukázal svou slávu a velikost. Slyšeli jsme jeho hlas zprostředku ohně a viděli jsme dnešního dne, že Bůh mluví s člověkem a ten může zůstat naživu. [25] Ale proč bychom teď měli zemřít? Vždyť nás tento veliký oheň pozře. Uslyšíme-li ještě dál hlas Hospodina, svého Boha, zemřeme. [26] Kdo ze všeho tvorstva by mohl slyšet hlas živého Boha, mluvícího zprostředku ohně, jako slyšíme my, a zůstat naživu? [27] Přístup k němu ty a vyslechni všechno, co Hospodin, náš Bůh, řekne. Ty nám pak vypovíš všechno, co k tobě promluví Hospodin, náš Bůh, a my to vyposlechneme a učiníme." [28] Hospodin vyslechl vaše slova, když jste mluvili ke mně, a řekl mi: "Vyslechl jsem slova tohoto lidu, jak mluvili k tobě. Dobře to všechno pověděli. [29] Kéž mají stále takové srdce, aby se mě báli po všechny dny a dbali na všechny mé příkazy, aby se jim i jejich synům vždycky vedlo dobře. [30] Jdi a řekni jim: Vraťte se do svých stanů. [31] Ty však zde u mne stůj a já ti sdělím všechna přikázání, nařízení a práva, kterým je budeš učit, aby je dodržovali v zemi, kterou jim dávám do vlastnictví." [32] Bedlivě dodržujte, co vám přikázal Hospodin, váš Bůh, neuchylujte se napravo ani nalevo. [33] Musíte se ve všem držet cesty, kterou vám Hospodin, váš Bůh, přikázal jít, a tak zůstanete naživu, dobře se vám povede a budete dlouho žít v zemi, kterou máte obsadit.

Dt kapitola 6.

[1] Toto jsou přikázání, nařízení a práva, kterým vás Hospodin, váš Bůh, přikázal vyučovat, abyste je dodržovali v zemi, do níž táhnete a kterou máte obsadit: [2] Aby ses bál Hospodina, svého Boha, a bedlivě dbal na všechna jeho nařízení a příkazy, které ti udílím, ty i tvůj syn i tvůj vnuk, po všechny dny svého života, abys byl dlouho živ. [3] Poslouchej je, Izraeli, a bedlivě je dodržuj. Tak se ti povede dobře a velmi se rozmnožíte v zemi oplývající mlékem a medem, jak ti přislíbil Hospodin, Bůh tvých otců. [4] Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný. [5] Budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a celou svou silou. [6] A tato slova, která ti dnes přikazují, budeš mít v srdci. [7] Budeš je vštěpovat svým synům a budeš o nich rozmlouvat, když budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, když budeš uléhat nebo vstávat. [8] Uvážeš si je jako znamení na ruku a budeš je mít jako pásek na čele mezi očima. [9] Napišeš je také na veřeje svého domu a na své brány. [10] Až tě Hospodin, tvůj Bůh, přivede

do země, o které přísahal tvým otcům Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, že ti je dá, a dá ti veliká a dobrá města, která jsi nestavěl, [11] domy plné všeho dobrého, které jsi nenaplnil, vykopané studny, které jsi nevykopal, vinice a olivovníky, které jsi nevyasadil, a budeš jíst a nasytíš se, [12] pak si dávej pozor, abys nezapomněl na Hospodina, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. [13] Hospodina, svého Boha, se budeš bát, jemu budeš sloužit, při jeho jménu přísahat. [14] Nesmíte chodit za jinými bohy, z božstev těchto národů, které jsou kolem vás, [15] neboť uprostřed tebe je Bůh žárlivě milující, Hospodin, tvůj Bůh. Ať Hospodin, tvůj Bůh, nevzplane proti tobě hněvem a nevyhladí tě z povrchu země. [16] Nepokoušejte Hospodina, svého Boha, jako jste ho pokoušeli v Masse. [17] Musíte bedlivě dbát na příkazy Hospodina, svého Boha, na jeho svědectví a nařízení, která ti přikázal. [18] Budeš dělat jen to, co je správné a dobré v Hospodinových očích, aby se ti dobře vedlo, až půjdeš obsadit tu dobrou zemi, o níž Hospodin přísahal tvým otcům, [19] že z ní před tebou vypudí všechny tvé nepřátele; tak přece mluvil Hospodin. [20] Až se tě tvůj syn v budoucnu zeptá: "Co to jsou ta svědectví, nařízení a práva, která vám přikázal Hospodin, náš Bůh?", [21] odvětiš svému synu: "Byli jsme faraónovými otroky v Egyptě a Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou. [22] Před našimi zraky činil Hospodin znamení a zázraky veliké a zlé proti Egyptu, proti faraónovi i proti celému jeho domu. [23] Ale nás odtamtud vyvedl, aby nás uvedl sem a dal nám zemi, kterou přísahou přislíbil našim otcům. [24] Hospodin nám přikázal, abychom dodržovali všechna tato nařízení, báli se Hospodina, svého Boha, aby s námi bylo dobře po všechny dny, aby nás zachoval při životě, jak tomu je dnes. [25] Bude se nám počítat za spravedlnost, budeme-li bedlivě dodržovat každý tento příkaz před Hospodinem, svým Bohem, jak nám přikázal."

Dt kapitola 7.

[1] Až tě Hospodin, tvůj Bůh, uvede do země, kterou přicházíš obsadit, zažene před tebou početné pronárody, Chetejce, Girgašejce, Emorejce, Kenaance, Perizejce, Chivejce a Jebúsejce, sedm pronárodů početnějších a zdatnějších než ty. [2] Hospodin, tvůj Bůh, ti je předá, abys je pobil. Vyhubíš je jako klaté, neuzavřeš s nimi smlouvu a nesmiluješ se nad nimi, [3] nespřízníš se s nimi, svou dceru neprovdáš za syna někoho z nich ani jeho dceru nevezmeš pro svého syna. [4] To by odvrátilo tvého syna ode mne, takže by sloužili jiným bohům. Hospodin by proti vám vzplanul hněvem a rychle by tě vyhladil. [5] Proto s nimi naložte takto: jejich oltáře rozboříte, jejich posvátné sloupy roztrháte, jejich posvátné kůly pokácíte, jejich tesané sochy spálíte. [6] Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha; tebe si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tvé zemi, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím. [7] Nikoli proto, že byste byli početnější než kterýkoli jiný lid, přilnul k vám Hospodin a vyvolil vás. Vás je přece méně než kteréhokoli lidu. [8] Ale protože vás Hospodin miluje a zachovává přísahu, kterou se zavázal vašim otcům, vyvedl vás Hospodin pevnou rukou a vykoupil tě z domu otroctví, z rukou faraóna, krále egyptského. [9] Poznej tedy, že Hospodin, tvůj Bůh, je Bůh, Bůh věrný, zachovávající smlouvu a milosrdenství do tisíců pokolení těm, kteří ho milují a dbají na jeho přikázání. [10] Avšak tomu, kdo ho nenávidí, oplácí přímo a uvrhne ho do záhuby. Nebude odkládat; tomu, kdo ho nenávidí, odplatí přímo. [11] Proto bedlivě dbej na přikázání, nařízení a práva, která ti dnes přikazují dodržovat. [12] Za to, že tato práva budete poslouchat a bedlivě je dodržovat, bude Hospodin, tvůj Bůh, zachovávat tobě smlouvu a milosrdenství, jak přísahal tvým otcům. [13] Bude tě milovat a bude ti žehnat a rozmnoží tě. Požehná plodu tvého života i plodu tvé role, tvému obilí, tvému moštu, tvému oleji, vrhu tvého skotu a přírustku tvého bravu na zemi, o níž se přísahou zavázal tvým otcům, že ti ji dá. [14] Budeš požehnaný nad každý jiný lid, nevyskytne se neplodný nebo neplodná u tebe ani u tvého dobytka. [15] Hospodin od tebe odvrátí každou nemoc, neuloží na tebe žádnou ze zhubných chorob egyptských, které jsi poznal, ale uvalí je na všechny, kdo tě nenávidí. [16] Pohltíš každý lid, který ti vydá Hospodin, tvůj Bůh, nebudeš ho litovat, nebudeš sloužit jeho bohům; bylo by ti to léčkou. [17] Snad si v srdci řekneš: "Tyto pronárody jsou početnější než já. Jak bych si je mohl podrobit?" [18] Neboj se jich! Jen si vzpomeň, jak naložil Hospodin, tvůj Bůh, s faraónem a s celým Egyptem, [19] vzpomeň si na veliké zkoušky, které jsi viděl na vlastní oči, na znamení a zázraky, na pevnou ruku a vztaženou paži, jimiž tě vyvedl Hospodin, tvůj Bůh. Tak naloží Hospodin, tvůj Bůh, s každým lidem, kterého se bojíš. [20] I děsy na ně pošle Hospodin, tvůj Bůh, dokud nezahynou ti, kteří zbyli a skryli se před tebou. [21] Nesmíš mít před nimi strach, neboť Hospodin, tvůj Bůh, Bůh veliký a vzbuzující bázeň, je uprostřed tebe. [22] Hospodin, tvůj Bůh, zažene ty pronárody před tebou poznenáhlu. Nemůžeš s nimi rychle skoncovat, aby se proti tobě nerozmohla polní zvěř. [23] Hospodin, tvůj Bůh, ti je však předá ochromené velikým zděšením, dokud nebudou vyhlazeni. [24] Vydá ti do rukou jejich krále a zničíš jejich jméno pod nebem; nikdo se proti tobě nepostaví, dokud je nevyhladíš. [25] Tesané sochy jejich bohů spálíte. Nebudeš žádat stříbra ani zlata z nich, nevezmeš si je, abys nepadl do léčky. Před Hospodinem, tvým Bohem, je to ohavnost. [26] Nevneseš do svého domu ohavnou modlu; propadl bys klatbě jako ona. Budeš jí mít v opovržení, budeš jí mít za hnusnou ohavnost, neboť je klatá.

Dt kapitola 8.

[1] Bedlivě dodržujte každý příkaz, který ti dnes přikazují, abyste zůstali naživu, rozmnožili se a obsadili zemi, kterou přísahou přislíbil Hospodin vašim otcům. [2] Připomínej si celou tu cestu, kterou tě Hospodin, tvůj Bůh, vodil po čtyřicet let na poušti, aby tě pokoušel a poznal, co je v tvém srdci, zda budeš dbát na jeho přikázání, či nikoli. [3] Pokoušel tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst. [4] Po těch čtyřicet let tvůj šat na tobě nezvetšl a noha ti neotekla. [5] Uznej tedy ve svém srdci, že tě Hospodin, tvůj Bůh, vychovával, jako vychovává muž svého syna. [6] Proto budeš dbát na přikázání Hospodina, svého Boha, chodit po jeho cestách a jeho se bát. [7] Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, tě uvádí do dobré země, do země s potoky plnými vody, s prameny vod propastných tůní, vyvěrajícími na pláni i v pohoří, [8] do země, kde roste pšenice i ječmen, vinná réva, fíkoví a granátová jablka, do země olivového oleje a medu, [9] do země, v níž budeš jíst chléb bez nedostatku, v kteréš nebudeš postrádat ničeho, do země, jejíž kamení je železo a z jejíchž hor budeš těžit měď. [10] Budeš jíst dosyta a budeš dobrořečit Hospodinu, svému Bohu, za tu dobrou zemi, kterou ti dal. [11] Stráž se však, abys nezapomněl na Hospodina, svého Boha, a nepřestal dbát na jeho přikázání, práva a nařízení, která ti dnes udílím. [12] Až se dosyta najíš a vystavíš si pěkné domy a usídlíš se, [13] až se ti rozmnoží skot a brav, až budeš mít hodně stříbra a zlata, až se ti rozmnoží všechno, co máš, [14] jen ať se tvé srdce nevypíná, takže bys zapomněl na Hospodina, svého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. [15] Vodil tě velikou a hroznou pouští, kde jsou ohniví hadi a štíři, žiznivým krajem bez vody, vyvedl ti vodu z křemene skály, [16] krmil tě na poušti manou, kterou tvoji otcové neznali, aby tě pokoušel a vyzkoušel a aby ti nakonec prokázal dobro. [17] Neříkej si v srdci: "Tohoto blahobytu jsem se domohl svou silou a zdatností svých rukou." [18] Pamatuj na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on, aby utvrdil svou smlouvu, kterou přísahal tvým otcům, jak tomu je dnes. [19] Jestli však přesto na Hospodina, svého Boha, zapomeš a budeš chodit za jinými bohy, sloužit jim a klanět se jim, dosvědčuji vám dnes, že docela vyhynete. [20] Jako pronárody, které Hospodin před vámi vyhubil, tak vyhynete za to, že jste neposlouchali Hospodina, svého Boha.

Dt kapitola 9.

[1] Slyš, Izraeli, dnes přeješ Jordán, aby sis podrobil pronárody větší a zdatnější, než jsi ty, města veliká a opevněná až k nebi, [2] veliký a vysoký lid, Anákovce, o kterých víš. Slyšel jsi o nich úsloví: "Kdo se postaví proti Anákovcům?" [3] Dnes poznáš, že Hospodin, tvůj Bůh, který jde před tebou, je jako zžírající oheň. On je vyhladí a on je před tebou pokoří, takže si je podrobíš a rychle je vyhubíš, jak ti Hospodin slíbil. [4] Neříkej si však v srdci, až je Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vypudí: "Pro mou spravedlnost mě Hospodin přivedl, abych obsadil tuto zemi." Vždyť ty pronárody vyháníš před tebou pro jejich zvláštnost. [5] Přicházíš obsadit jejich zemi ne pro svou spravedlnost a přímost svého srdce. Hospodin, tvůj Bůh, vyhání před tebou tyto pronárody pro jejich zvláštnost a proto, aby splnil, co přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. [6] Věť tedy, že ne pro tvou spravedlnost ti Hospodín, tvůj Bůh, dává tuto dobrou zemi, abys ji obsadil, neboť jsi lid tvrdě šíje. [7] Pamatuj, nezapomeň, jak jsi rozlítil Hospodina, svého Boha, na poušti. Ode dne, kdy jsi vyšel z egyptské země, až do svého příchodu na toto místo, jste byli vůči Hospodinu vzpurní. [8] Rozlítili jste Hospodina na Chorébu. Hospodin se na vás rozhněval tak, že vás chtěl vyhladit. [9] Když jsem vystoupil na horu, abych přijal kamenné desky, desky smlouvy, kterou s vámi Hospodin uzavřel, zůstal jsem na hoře čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vodu nepil. [10] A Hospodin mi dal obě kamenné desky psané prstem Božím, na nichž byla všechna přikázání, o kterých s vámi Hospodin mluvil na hoře zprostředku ohně v den shromáždění. [11] Po uplynutí čtyřiceti dní a čtyřiceti nocí mi Hospodin dal obě kamenné desky, desky smlouvy. [12] A Hospodin mi poručil: "Vstaň a rychle odtud sestup, neboť tvůj lid, který jsi vyvedl z Egypta, se vrhá do zkázy. Brzo sešl z cesty, kterou jsem jim přikázal, odlíli si modlu." [13] Dále mi Hospodin řekl: "Vidím, jak je tento lid tvrdošijný. [14] Nech mě, já je vyhladím a vymažu jejich jméno pod nebem, z tebe však učiním pronárod zdatnější a početnější, než jsou oni." [15] Obrátil jsem se a sestoupil z hory, zatímco hora planula ohněm. Obě desky smlouvy jsem nesl v rukou. [16] Tu jsem spatřil, jak jste zhřešili proti Hospodinu, svému Bohu. Odlíli jste si sochu býčka! Brzo jste sešl z cesty, kterou vám přikázal Hospodin, váš Bůh. [17] Uchopil jsem obě desky, odhodil jsem je a před vašimi zraky je roztránil. [18] Pak jsem se vrhl před Hospodinem k zemi jako poprvé a ležel jsem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vodu nepil, pro všechny váš hřích, kterým jste zhřešili, když jste se dopustili toho, co je zlé v Hospodinových očích, a tak jste ho urazili. Pak jsem se vrhl před Hospodinem k zemi jako poprvé a ležel jsem čtyřicet dní a čtyřicet nocí, chleba jsem nejedl a vodu nepil, pro všechny váš hřích, kterým jste zhřešili, když jste se dopustili toho, co je zlé v Hospodinových očích, a tak jste ho urazili. [19] Lekal jsem se hněvu a rozhořčení, jímž se Hospodin proti vám rozlítil, aby vás vyhladil. A Hospodin mě vyslyšel i tentokrát. [20] Hospodin se velmi rozhněval i na Árona a chtěl ho zahladit. V oné době jsem se proto modlil i za Árona. [21] A váš hříšný výtvar, který jste udělali, toho býčka, jsem vzal a spálil v ohni, roztloukl jsem jej a rozemlel jsem jej nadobro až na jemný prach; prach z něho jsem vysypal do potoka, který stéká z hory. [22] Také v Tábeře a v Masse a v Kibrót-taavě jste rozlítili Hospodina. [23] A když vás Hospodin poslal z Kádeš-barneje se slovy: "Táhněte vzhůru a obsadte zemi, kterou jsem vám dal", vzdorovali jste rozkazu Hospodina, svého Boha, nevěřili jste mu a neuposlechli jste ho. [24] Byli jste vůči Hospodinu vzpurní ode dne, co vás znám. [25] Tu jsem se vrhal před Hospodina, čtyřicet dní a čtyřicet nocí jsem se vrhal před něho, protože Hospodin řekl, že vás vyhladí. [26] Modlil jsem se k Hospodinu: "Panovníku Hospodine, neuvaluj zkázu na svůj lid, na své dědictví, které jsi vykoupil svou velikou mocí a vyvedl z Egypta pevnou rukou. [27] Rozpomeň se na své služebníky, na Abrahama, Izáka a Jákoba, a nepřihlížej k zatvzelenosti tohoto lidu, k jeho zvláštnosti a hříchu, [28] aby neříkali v zemi, z níž jsi nás vyvedl: Protože je Hospodin nemohl uvést do země, kterou jim slíbil, a měl je v nenávisti, vyvedl je a na poušti je usmrtil. [29] Oni jsou přece tvůj lid a tvé dědictví, které jsi vyvedl svou velikou silou da vztaženou paží."

Dt kapitola 10.

[1] V oné době mi Hospodin řekl: "Vytesej si dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystup ke mně na horu. Také si uděláš dřevěnou schránu. [2] Na ty desky napíšeš též slova, která byla na prvních deskách, jež jsi roztránil. Pak je vložíš do schránky." [3] Udělal jsem tedy schránu z akáciového dřeva a vytesal jsem dvě kamenné desky, jako byly ty první, a vystoupil jsem na horu s oběma deskami v rukou. [4] I napsal na desky totéž, co bylo napsáno poprvé, desatero přikázání, která k vám mluvil Hospodin na hoře zprostředku ohně v den shromáždění; pak mi je Hospodin dal. [5] Obrátil jsem se a sestoupil z hory. Desky jsem vložil do schránky, kterou jsem udělal, aby tam byly, jak mi Hospodin přikázal. [6] Izraelci potom táhli z Beerútu Jaakanovců do Mósery; tam zemřel Áron a byl tam pochován. Jako kněz po něm sloužil jeho syn Eleazar. [7] Odtud vytáhli do Gudgódu a z Gudgódu do Jotby, do země potoků plných vody. [8] V oné době oddělil Hospodin kmen Léviho, aby nosil schránu Hospodinovy smlouvy, aby stál před Hospodinem, přisluhoval mu a dával požehnání v jeho jménu. Tak je tomu dodnes. [9] Proto se Lévimu nedostalo podílu ani dědictví s jeho bratry. Sám Hospodin je jeho dědictvím, jak k němu mluvil Hospodin, tvůj Bůh. [10] Já jsem pak zůstal na hoře jako poprvé čtyřicet dní a čtyřicet nocí a Hospodin mě vyslyšel i tentokrát; Hospodin nechtěl tvou zkázu. [11] A Hospodin mi řekl: "Vzhůru, vytáhni před lidem, aby šli obsadit zemi, o které jsem přísahal jejich otcům, že jim ji dám." [12] Nyní tedy, Izraeli, co od tebe požaduje Hospodin, tvůj Bůh? Jen aby ses bál Hospodina, svého Boha, chodil po všech jeho cestách, miloval ho a sloužil Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší, [13] abys dbal na Hospodinova přikázání a nařízení, která ti dnes udílím, aby s tebou bylo dobře. [14] Hle, Hospodinu, tvému Bohu, patří nebesa i nebesa nebes, země a všechno, co je na ní. [15] Avšak Hospodin přilnul jenom k tvým otcům, zamiloval si je a vyvolil jejich potomstvo, vás, ze všech národů, jak je tomu dnes. [16] Obřežte tedy svá neobřízaná srdce a už nebudte tvrdošijní. [17] Vždyť Hospodin, váš Bůh, je Bůh bohů a Pán pánů, Bůh veliký, všemocný a vzbuzující bázeň, který nebere ohled na osobu a nepřijímá úplatek, [18] ale zjednává právo sirotku a vdově, miluje hosta a dává mu chléb a šat. [19] Milujte tedy hosta, neboť jste byli hosty v egyptské zemi. [20] Hospodina, svého Boha, se budeš bát, jemu budeš sloužit, k němu se přimkneš a v jeho jménu budeš přísahat. [21] On je tvá chvála. On je tvůj Bůh, který s tebou učinil tyto veliké a hrozné věci, které jsi viděl na vlastní oči. [22] Tvoji otcové sestoupili do Egypta v počtu sedmdesáti duší, ale nyní tě Hospodin, tvůj Bůh, učinil tak početným jako nebeské hvězdy.

Dt kapitola 11.

[1] Budeš milovat Hospodina, svého Boha, budeš dbát na to, co ti svěřil, na jeho nařízení, práva a přikázání po všechny dny. [2] Znáte dnes přece to, co vaši synové nepoznali a neviděli, totiž napominání Hospodina, vašeho Boha, jeho velikost, jeho pevnou ruku a vztaženou paží, [3] jeho znamení a činy, které vykonal uprostřed Egypta na faraónovi, králi egyptském, a celé jeho zemi, [4] všechno, co učinil egyptskému vojsku, jeho koním a vozům, jak je zaplavil vodou Rákosového moře, když vás pronásledovali, ano, Hospodin je vyhubil - tak je tomu dodnes; [5] a co s vámi učinil na poušti, než jste přišli až na toto místo, [6] a jak naložil s Dátanem a Abíramem, syny Rúbenovce Elíaba, jak země rozevřela svůj chřtán a pohltila je uprostřed celého Izraele i s jejich rodinami a stany i se všemi jejich přívrženci. [7] Na vlastní oči jste přece spatřili celé to veliké Hospodinovo dílo, které vykonal.

[8] Dbejte proto na každý příkaz, který vám dnes udílím, abyste byli rozhodní, až půjdete obsadit zemi, do níž táhnete a kterou máte obsadit, [9] a abyste byli dlouho živi na zemi, o které Hospodin přísahal, že jí dá vašim otcům a jejich potomstvu, v zemi oplývající mlékem a medem. [10] Země, kterou přicházíš obsadit, není totiž jako země egyptská, z níž jste vyšli, kterou jsi oséval semenem a zavlažoval šlapáním čerpadla jako zelinářskou zahradu. [11] Země, do níž táhnete a kterou máte obsadit, je země hor a plání. Pije vodu z nebeského deště. [12] Je to země, o níž Hospodin, tvůj Bůh, pečuje. Oči Hospodina, tvého Boha, jsou na ni neustále upřeny, od začátku až do konce. [13] Jestliže budete opravdu poslouchat má přikázání, která vám dnes udílím, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, a sloužili mu celým svým srdcem a celou svou duší, [14] dám vaší zemi déšť v pravý čas, déšť podzimní i jarní, a budeš sklízet své obilí, svůj mošt a olej [15] a na tvém poli dám růst bylině pro tvůj dobytek; budeš jíst dosyta. [16] Střežte se, aby se vaše srdce nedalo zlákat, takže byste se odchýlili, sloužili jiným bohům a klaněli se jim. [17] To by Hospodin vzplanul proti vám hněvem a zavřel by nebesa, takže by nebylo deště, z půdy by se nic neurodilo a vy byste v té dobré zemi, kterou vám Hospodin dává, rychle vyhynuli. [18] Tato má slova si vložte do srdce a do své duše, přivažte si je jako znamení na ruku a ať jsou jako pásek na čele mezi vašimi očima. [19] Budete jim vyučovat své syny a rozmlouvat o nich, ať budeš sedět doma nebo půjdeš cestou, ať budeš uléhat nebo vstávat. [20] Napíšeš je na veřeje svého domu a na své brány, [21] abyste na zemi, o které Hospodin přísahal vašim otcům, že jim ji dá, dlouho žili vy i vaši synové, aby vaše dny byly jako dny nebes nad zemí. [22] Jestliže budete bedlivě a cele dbát na toto přikázání, které vám přikazuji dodržovat, totiž abyste milovali Hospodina, svého Boha, chodili po všech jeho cestách a přimkli se k němu, [23] vyžene Hospodin před vámi všechny tyto pronárody, takže si podrobíte národy větší a zdatnější, než jste vy. [24] Každé místo, na něž vaše noha šlápně, bude naše: od pouště po Libanón, od Řeky, řeky Eufratu, až k Zadnímu moři, to vše bude vaše území. [25] Nikdo se proti vám nepostaví, Hospodin, váš Bůh, uvalí strach a bázeň před vámi na celou zemi, kde stanete, jak k vám mluvil. [26] Hleď, dnes vám předkládám požehnání i zlořečení: [27] požehnání, když budete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které já vám dnes přikazuji, [28] a zlořečení, když nebudete poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, sejdete-li z cesty, kterou vám dnes přikazuji, a budete-li chodit za jinými bohy, k nimž se nemáte znát. [29] Až tě uvede Hospodin, tvůj Bůh, do země, kterou přicházíš obsadit, budeš dávat požehnání na hoře Gerizímu a zlořečení na hoře Ébalu. [30] Ty hory jsou za Jordánem, za cestou na západ, v zemi Kenaanců sídlících v pustině naproti Gilgálu při božišti Móre. [31] Přejdete totiž Jordán a půjdete obsadit zemi, kterou vám dává Hospodin, váš Bůh. Obsadíte ji a usadíte se v ní. [32] Proto bedlivě dodržujte všechna nařízení a práva, která vám dnes předkládám.

Dt kapitola 12.

[1] Toto jsou nařízení a práva, která budete bedlivě dodržovat v zemi, kterou ti dal do vlastnictví Hospodin, Bůh tvých otců, po všechny dny, v nichž budete živi na zemi. [2] Úplně zničíte všechna místa, kde pronárody, jež si podrobíte, sloužily svým bohům na vysokých horách i na pahorcích a pod každým zeleným stromem. [3] Jejich oltáře zboříte, jejich posvátné sloupy roztříštíte, jejich posvátné kůly spálíte, tesané sochy jejich bohů pokácte a jejich jméno z toho místa vyhladíte. [4] Pro Hospodina, svého Boha, nesmíte udělat nic takového, [5] ale budete vyhledávat místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, ze všech vašich kmenů, aby tam spočinulo jeho jméno; tam budeš přicházet. [6] Tam budete přinášet své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obět pozdvihování svých rukou, záslibné a dobrovolné dary i prvorozené kusy ze svého skotu a bravu. [7] Budete tam jíst před Hospodinem, svým Bohem, a vy i váš dům se budete radovat ze všeho, k čemu jste přiložili ruku, v čem ti požehnal Hospodin, tvůj Bůh. [8] Nebudete už dělat to, co zde děláme dnes, co každý sám pokládá za správné. [9] Dosud jste totiž nevešli do místa odpočinutí a neujali se dědictví, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh. [10] Ale až přejdete Jordán a usadíte se v zemi, kterou vám přiděluje do dědictví Hospodin, váš Bůh, až vám dá odpočinutí ode všech vašich okolních nepřátel, takže budete sídlit bezpečně, [11] potom na místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, budete přinášet všechno, co vám přikazuji: své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obět pozdvihování svých rukou i všechno nejlepší ze svých záslibných darů, které j potom na místo, které si vyvolí Hospodin, váš Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, budete přinášet všechno, co vám přikazuji: své zápalné oběti a oběti svých hodů i desátky a obět pozdvihování svých rukou i všechno nejlepší ze svých záslibných darů, které jste Hospodinu příslibili. ste Hospodinu příslibili. [12] Budete se radovat před Hospodinem, svým Bohem, vy i vaši synové a vaše dcery, vaši otroci a vaše otrokyně i lévijec, který žije v tvých branách, protože nemá mezi vámi podíl ani dědictví. [13] Střež se, abys neobětoval své zápalné oběti na jakémkoli místě, které by sis vyhlédl. [14] Jenom na tom místě, které si vyvolí Hospodin v jednom z tvých kmenů, budeš obětovat své zápalné oběti, tam budeš vykonávat všechno, co ti přikazuji. [15] Porážet dobytek a jíst maso můžeš ovšem ve všech svých branách, kdykoli po něm zatoužíš, podle požehnání, které ti dal Hospodin, tvůj Bůh; smí je jíst čistý i nečistý jako gazelu nebo jelena. [16] Jenom krev jíst nebudete. Vylejete ji na zem jako vodu. [17] Ale ve svých branách nesmíš jíst desátek ze svého obilí, moštu a čerstvého oleje, ani prvorozené kusy ze svého skotu a bravu, ani jakýkoli záslibný dar, který jsi příslibil, ani dobrovolné dary, ani obět pozdvihování svých rukou. [18] Jen před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, dtam je budeš jíst ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně i lévijec, který žije v tvých branách. Před Hospodinem, svým Bohem, se budeš radovat ze všeho, k čemu j Jen před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, dtam je budeš jíst ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně i lévijec, který žije v tvých branách. Před Hospodinem, svým Bohem, se budeš radovat ze všeho, k čemu jsi přiložil ruku. si přiložil ruku. [19] Pokud budeš žít ve své zemi, varuj se z toho, abys levijce nechal opuštěného. [20] Až Hospodin, tvůj Bůh, rozšíří tvé území, jak ti slíbil, a ty řekneš: "Chtěl bych jíst maso", protože zatoužíš jíst maso, můžeš je jíst podle své chuti. [21] Když bude od tebe daleko místo, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam spočinulo jeho jméno, porazíš kus ze svého skotu či bravu, který ti dal Hospodin, jak jsem ti přikázal, a budeš jíst ve svých branách zcela podle své chuti. [22] Budeš je jíst tak, jak se jí gazela nebo jelen; může je jíst stejně nečistý jako čistý. [23] Jenom rozhodně odmítej jíst krev, neboť krev je život; proto nebudeš jíst s masem i život. [24] Nebudeš ji jíst, nýbrž ji vyleješ na zem jako vodu. [25] Nebudeš ji jíst, aby se dobře vedlo tobě i tvým synům po tobě, když budeš dělat, co je správné v Hospodinových očích. [26] Jen to svaté, co máš obětovat, a své záslibné dary budeš nosit na místo, které Hospodin vyvolí. [27] Připravíš své zápalné oběti, maso i krev, na oltáři Hospodina, svého Boha. Krev tvých obětí k hodům bude vylita na oltář Hospodina, tvého Boha, kdežto maso sníš. [28] Bedlivě poslouchej všechna tato slova, která ti přikazuji, aby se vždycky dobře vedlo tobě i tvým synům po tobě, když budeš dělat, co je v očích Hospodina, tvého Boha, dobré a správné. [29] Až Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyplní pronárody, které jsi jdeš podrobit, a až si je podrobíš a usadíš se v jejich zemi, [30] dej si pozor, abys neuvízl v léčce, která po nich zbude, až budou před tebou už vyhlazeny: abys nevyhledával jejich bohy a neřekl: "Jak sloužily tyto pronárody svým bohům, tak to budu dělat i já!" [31] Něco takového nesmíš udělat pro Hospodina, svého Boha, neboť všechno, co ony činily pro své bohy, Hospodin nenávidí jako ohavnost; vždyť ony pro své bohy spalují dokonce své syny a dcery.

Dt kapitola 13.

[1] Všechno, co vám přikazuji, budete bedlivě dodržovat. Nic k tomu nepřidáš a nic z toho neubereš. [2] Kdyby povstal ve tvém středu prorok nebo někdo, kdo hádá ze snů, a nabídl ti znamení nebo zázrak, [3] i kdyby se dostavilo to znamení nebo ten zázrak, o němž ti mluvil, když říkal: "Pojďme za jinými bohy", které jsi neznal, "a služme jim", [4] neuposlechněš slov takového proroka nebo toho, kdo hádá ze snů. To vás zkouší Hospodin, váš Bůh, aby poznal, zda milujete Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší. [5] Hospodina, svého Boha, budete následovat a jeho se budete bát, budete dbát na jeho přikázání a poslouchat ho, jemu budete sloužit a k němu se přimknete. [6] Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrčen, protože přemlouval k odpadnutí od Hospodina, vašeho Boha, který vás vyvedl z egyptské země a vykoupil tě z domu otroctví. Chtěl tě svést z cesty, po které ti Hospodin, tvůj Bůh, přikázal chodit. Avšak takový prorok nebo ten, kdo hádá ze snů, bude usmrčen, protože přemlouval k odpadnutí od Hospodina, vašeho Boha, který vás vyvedl z egyptské země a vykoupil tě z domu otroctví. Chtěl tě svést z cesty, po které ti Hospodin, tvůj Bůh, přikázal chodit. I odstraníš zlo ze svého středu. I odstraníš zlo ze svého středu. [7] Kdyby tě tvůj bratr, syn tvé matky, nebo tvůj syn nebo tvá dcera nebo tvá vlastní žena nebo tvůj nejlepší přítel potají ponoukal: "Pojďme sloužit jiným bohům", které jsi neznal ty ani tvoji otcové, [8] některým z bohů těch národů, které jsou kolem vás, ať blízko tebe nebo daleko od tebe, od jednoho konce země až k druhému konci země, [9] nepřivoliš mu a neuposlechněš ho, nebudeš ho litovat ani s ním mít soucit ani ho kryt. [10] Musíš ho zabít. Nejprve se proti němu pozdvihne tvoje ruka, aby ho usmrtila, potom ruce všeho lidu. [11] Budeš ho kamenovat, dokud nezemře, protože tě usiloval odvést od Hospodina, tvého Boha, který tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. [12] Celý Izrael ať o tom uslyší a ať se bojí. Nikdy ať se mezi vámi nestane něco tak zlého. [13] Kdybys uslyšel o některém svém městě, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh, aby ses v něm usadil, [14] že z tvého středu vyšli muži ničemní a svádějí obyvatele města slovy: "Pojďme sloužit jiným bohům", které jste neznali, [15] budeš pátrat a zkoumat a dobře se vyptávat; bude-li to jistá pravda, že se taková ohavnost ve tvém středu stala, [16] úplně vybiješ obyvatele toho města ostřím meče, zničíš je ostřím meče jako klatě, i všechno, co je v něm, i jeho obyvtek. [17] Všechnu kořist z něho shromáždíš na jeho prostranství a město i všechnu kořist z něho spálíš jako celopal pro Hospodina, svého Boha. Zůstane navěky pahorkem sutin, nikdy nebude vystavěno. [18] Ať ti neuplí na ruce nic z toho, co propadlo klatbě, aby se Hospodin od svého planoucího hněvu odvrátil a udělil ti slitování. Slituje se nad tebou a rozmnoží tě, jak přísahal tvým otcům, [19] když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dbát na všechny jeho přikazy, které ti dnes udílím, a dodržovat, co je správné v očích Hospodina, tvého Boha.

Dt kapitola 14.

[1] Jste synové Hospodina, svého Boha. Nebudete si pro mrtvého dělat smuteční zářezy, ani mezi očima lysinu. [2] Jsi přece svatý lid Hospodina, svého Boha. Tebe si Hospodin vyvolil ze všech lidských pokolení, která jsou na tváři země, abys byl jeho lidem, zvláštním vlastnictvím. [3] Nesmíš jíst nic ohavného. [4] Smíte jíst tato zvířata: býka, ovci a kozu, [5] jelena, gazelu, daňka, kozorožce, antilopu díšona, tura stepního a divokou kozu, [6] zkrátka všechna zvířata, která mají kopyta rozdělená tak, že jsou obě kopyta úplně rozpolcená, převýkavce mezi zvířaty; ty jíst smíte. [7] Z převýkavců, z těch, co mají kopyta rozdělená rozpolcením, nesmíte však jíst velblouda, zajíce a damana. Jsou to převýkavci, ale kopyta nemají úplně rozdělená; budou pro vás nečistí. [8] Ani vepře; má sice kopyta rozdělená, ale nepřežvykuje; bude pro vás nečistý. Jejich maso nesmíte jíst, jejich zdechliny se nedotknete. [9] Ze všeho, co je ve vodě, smíte jíst toto: všechno, co má ploutve a šupiny. To smíte jíst. [10] Co nemá ploutve ani šupiny, jíst nesmíte; bude to pro vás nečisté. [11] Smíte jíst všechno čisté ptactvo. [12] Jen tyto z nich jíst nesmíte: orla, orlosupa a orla mořského, [13] luňáka, jestřába a všechny druhy supů, [14] žádný druh havranů, [15] pštrosa, sovu, racka a různé druhy sokolů, [16] kulicha, výra a sovu pálenou, [17] pelikána, mrchožrouta a kormorána, [18] čápa a různé druhy volavek, dudka a netopýra. [19] Nečistá bude pro vás i všechna létající havěť; nesmí se jíst. [20] Všechno čisté ptactvo jíst smíte. [21] Nesmíte jíst žádnou zdechlinu. Bud' ji dáš bezdomovci, který žije v tvých branách, aby ji jedl, nebo ji prodáš cizinci. Vždyť jsi svatý lid Hospodina, svého Boha. Nebudeš vařit kůzle v mléce jeho matky. [22] Budeš odvádět desátky z veškeré úrody své setby, která každoročně na poli vyroste. [23] Na místě, které si on vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, budeš jíst před Hospodinem, svým Bohem, desátky ze svého obilí, moštu a čerstvého oleje i prvorozených kusů svého skotu a bravu, aby ses učil bát Hospodina, svého Boha, po všechny dny. [24] Kdybys měl dlouhou cestu a nemohl je donést, protože místo, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam spočinulo jeho jméno, bude od tebe vzdáleno, až Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná, [25] směníš je za stříbro, stříbro zavážeš, vezmeš do ruky a půjdeš na místo, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí. [26] Tam koupíš za to stříbro všechno, po čem zatoužíš, skot, brav, víno, opojný nápoj, cokoli budeš chtít, a budeš jíst před Hospodinem, svým Bohem, a radovat se i se svým domem. [27] Ani lévíjce, který žije v tvých branách, nenecháš opuštěného, protože nemá s tebou podíl ani dědictví. [28] Každého třetího roku odneseš všechny desátky ze své úrody toho roku a složíš je ve svých branách. [29] I přijde lévíjec, protože nemá s tebou podíl ani dědictví, a bezdomovec, sirotek a vdova, kteří žijí v tvých branách, a budou jíst dosyta, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, žehnal při každé práci, kterou bude tvá ruka konat.

Dt kapitola 15.

[1] Každého sedmého roku budeš slavít léto promíjení dluhu. [2] Toto je způsob promíjení dluhu: Každý věřitel svému bližnímu promine, co mu půjčil. Nebude na svého bližního, svého bratra, naléhat, protože je vyhlášeno Hospodinovo promíjení dluhu. [3] Na cizince naléhat smíš, ale co máš u svého bratra, to mu tvá ruka promine. [4] Ať není u tebe potřebného, neboť Hospodin ti bohatě požehná v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, abys ji obsadil. [5] Jen ochotně poslouvej Hospodina, svého Boha, a bedlivě a cele dodržuj tento příkaz, který ti dnes přikazuji. [6] Vždyť ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná, jak ti řekl. Budeš poskytovat půjčky mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš vypůjčovat. Budeš ovládat mnohé pronárody, ale tebe neovládou. [7] Bude-li u tebe potřebný někdo z tvých bratrů, v některé z tvých bran v tvé zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, nebude tvé srdce zpupné a nezavřeš svou ruku před svým potřebným bratrem. [8] Ochotně mu otvírej svou ruku a poskytni mu dostatečnou půjčku podle toho, kolik ve svém nedostatku potřebuje. [9] Dej si pozor, aby v tvém srdci nevyvstala ničemná myšlenka, že se blíží sedmý rok promíjení dluhu; že tedy budeš na svého potřebného bratra nevlídný a nedáš mu nic. On by kvůli tobě volal k Hospodinu a na tobě by byl hřích. [10] Dávej mu štědrě a nebuď skoupý, když mu máš něco dát, neboť kvůli tomu ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná ve všem, co děláš, ve všem, k čemu přiložíš ruku. [11] Potřebný ze země nevymizí. Proto ti přikazuji: Ve své zemi ochotně otvírej ruku svému utištěnému a potřebnému bratru. [12] Bude-li ti prodán tvůj bratr, Hebrej nebo Hebrejka, bude tvým otrokem po šest let, ale sedmého roku jej propustíš na svobodu. [13] Když ho propustíš na svobodu, nepropustíš ho s prázdnou. [14] Štědrě jej obdaruješ ze svého stáda i humna a lisu. V čem ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal, z toho mu dáš. [15] Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi a že tě Hospodin, tvůj Bůh, vykoupil. Proto ti dnes toto přikazuji. [16] Kdyby ti řekl: "Nechci od tebe odejít", protože miluje tebe i tvůj dům a je mu u tebe dobře, [17] vezmeš šídlo, připichneš mu ucho ke dveřím a bude provždy tvým otrokem. Stejně učiníš i své otrokyni. [18] Nebude ti zatěžko propustit ho na svobodu, neboť ti vysloužil dvojnásobnou mzdu nádenickou za šest let, a Hospodin, tvůj Bůh, ti

požehná ve všem, co budeš konat. [19] Každého prvorozeného samce, který se narodí v tvém skotu nebo bravu, oddělíš jako svatého pro Hospodina, svého Boha. Nebudeš vykonávat žádnou práci s prvorozeným býčkem, nebudeš stříhat prvorozené kusy ze svého bravu. [20] Před Hospodinem, svým Bohem, ho budeš jíst se svým domem rok co rok na místě, které Hospodin vyvolí. [21] Avšak bude-li na něm nějaká vada, bude-li kulhavý nebo slepý nebo bude mít jakoukoli zlou vadu, nebudeš ho obětovat Hospodinu, svému Bohu. [22] Budeš ho jíst ve svých branách, stejně nečistý jako čistý, jako gazelu nebo jelena. [23] Jen jeho krev nesmíš jíst. Vyleješ ji na zem jako vodu.

Dt kapitola 16.

[1] Dbej na měsíc ábíb /to je měsíc klasů/, abys slavil hod beránka Hospodinu, svému Bohu, protože tě Hospodin, tvůj Bůh, v měsíci ábíbu vyvedl v noci z Egypta. [2] Hospodinu, svému Bohu, budeš obětovat hod beránka z bravu nebo skotu na místě, které Hospodin vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno. [3] Nebudeš při něm jíst nic kvašeného. Po sedm dní budeš při něm jíst nekvašené chleby, chléb poroby, neboť jsi chvatně vyšel z egyptské země. Po všechny dny svého života si budeš připomínat den, kdy jsi vyšel z egyptské země. [4] Na celém tvém území se u tebe po sedm dní neuvidí kvas. Z masa, které připravíš prvního dne navečer, nezůstane nic přes noc do rána. [5] Nebudeš moci připravovat hod beránka v kterékoli ze svých bran, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh. [6] Jenom na místě, které Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí, aby tam přebývalo jeho jméno, připravíš hod beránka večer při západu slunce v ten čas, kdy jsi vyšel z Egypta. [7] Budeš vařit a budeš jíst na místě, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh. Ráno se pak vrátíš a půjdeš ke svým stanům. [8] Šest dní budeš jíst nekvašené chleby, sedmého dne bude slavnostní shromáždění pro Hospodina, tvého Boha. Nebudeš vykonávat žádnou práci. [9] Odpočítáš si sedm týdnů. Od chvíle, kdy přiložíš srp ke stojícímu obilí, začneš počítat sedm týdnů. [10] Pak budeš slavit Hospodinu, svému Bohu, slavnost týdnů. Dáš dobrovolně podle své možnosti z toho, v čem ti Hospodin, tvůj Bůh, požehná. [11] A budeš se radovat před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně, lévijec, který žije v tvých branách, i bezdomovec, sirotek a vdova, kteří jsou m A budeš se radovat před Hospodinem, svým Bohem, na místě, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno, ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně, lévijec, který žije v tvých branách, i bezdomovec, sirotek a vdova, kteří jsou mezi vámi. [12] Budeš si připomínat, že jsi byl v Egyptě otrokem. Proto budeš bedlivě dodržovat tato nařízení. [13] Slavnost stánků budeš slavit po sedm dní, až shromáždíš úrodu ze svého humna a lisu. [14] Při své slavnosti se budeš radovat ty i tvůj syn a tvá dcera, tvůj otrok a tvá otrokyně, lévijec i bezdomovec, sirotek a vdova, kteří žijí v tvých branách. [15] Sedm dní budeš slavit slavnost Hospodina, svého Boha, na místě, které Hospodin vyvolí. Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, ti požehná na veškeré tvé úrodě a při všem, co budeš dělat. Oddej se proto radosti. [16] Každý z vás, kdo je mužského pohlaví, se ukáže třikrát v roce před tváří Hospodina, tvého Boha, na místě, které si on vyvolí: při slavnosti nekvašených chlebů, při slavnosti týdnů a při slavnosti stánků. A neukáže se před Hospodinovou tváří s prázdnou. [17] Každý přinese, co může dát, podle požehnání Hospodina, tvého Boha, které ti udělil. [18] Ve všech svých branách, které ti Hospodin, tvůj Bůh, pro tvoje kmeny dává, si ustanovíš soudce a správce. Budou soudit lid podle spravedlivého práva. [19] Nepřevrátíš právo, nebudeš nikomu stranit, nepřijmeš úplatek. Úplatek oslepuje oči moudrých a překrucuje slova spravedlivých. [20] Budeš usilovat o spravedlnost, a jen o spravedlnost, abys zůstal naživu a obsadil zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. [21] Nevsadíš si posvátný kůl ani žádný strom při oltáři Hospodina, svého Boha, který si uděláš. [22] Nevztyčíš si posvátný sloup; to Hospodin, tvůj Bůh, nenávidí.

Dt kapitola 17.

[1] Nebudeš obětovat Hospodinu, svému Bohu, dobytče ze skotu nebo bravu, na němž je vada, cokoli špatného, protože to má Hospodin, tvůj Bůh, za ohavnost. [2] Vyskytne-li se u tebe v některé z tvých bran, které ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, muž nebo žena, kteří by se dopustili toho, co je zlé v očích Hospodina, tvého Boha, přestoupili by jeho smlouvu [3] a odešli sloužit jiným bohům a klanět se jim, slunci nebo měsíci anebo celému nebeskému zástupu, což jsem nepřikázal, [4] a bude-li ti to oznámeno nebo o tom uslyšíš, dobře si to prošetříš. Bude-li to jistá pravda, že byla spáchána v Izraeli taková ohavnost, [5] vyvedeš toho muže nebo tu ženu, kteří se dopustili té zlé věci, ke svým branám a toho muže nebo tu ženu budete kamenovat, dokud nezemřou. [6] Ten, kdo má zemřít, bude usmrčen na základě výpovědi dvou nebo tří svědků. Nebude usmrčen na základě výpovědi jediného svědka. [7] Svědkové na něho vztáhnou ruku jako první, aby ho usmrtili, potom všechen ostatní lid. Tak odstraníš zlo ze svého středu. [8] Naskytne-li se ti nějaký mimořádný právní případ, rozsoudit, kdo je vinen vraždou, rozepří, ublížením na těle, tedy jakýkoli sporný případ ve tvých branách, vydáš se k místu, které si Hospodin, tvůj Bůh, vyvolí. [9] Přijdeš k lévijským kněžím a k soudci, který tam bude v těch dnech, dotážeš se a on ti oznámí právní nález. [10] Budeš pak jednat podle výroku, který ti oznámí z onoho místa, které vyvolí Hospodin. Bedlivě dodržíš všechno, o čem tě oni poučí. [11] Budeš jednat podle znění zákona, o němž tě poučí, a podle práva, které ti vysvětlí. Neuchýlíš se napravo ani nalevo od toho, co ti oni oznámí. [12] Kdo bude jednat opovážlivě, že by neposlechl kněze, který tam stojí ve službě Hospodina, tvého Boha, nebo soudce, ten zemře. Tak odstraníš zlo z Izraele. [13] Všechen lid ať to slyší a bojí se a ať už nejedná opovážlivě. [14] Až vejdeš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, obsadíš ji a usadíš se v ní. I řekneš si: "Ustanovím nad sebou krále jako všechny pronárody kolem mne. [15] Ustanovíš tedy nad sebou za krále jen toho, koho si vyvolí Hospodin, tvůj Bůh. Ustanovíš nad sebou krále ze svých bratří. Nesmíš dosadit nad sebou cizince, který není tvým bratrem. [16] Avšak ať nemá mnoho koní a ať neuvádí lid zpátky do Egypta, aby měl více koní. Hospodin vám přeče řekl: "Nikdy se už touto cestou nevracejte." [17] Také ať nemá mnoho žen, aby se jeho srdce neodvrátilo od Boha. Ani stříbra a zlata ať nemá příliš mnoho. [18] Když dosedne na svůj královský trůn, dá si napsat do knihy opis tohoto zákona, opatrovaného lévijskými kněžími. [19] Bude jej mít u sebe a bude v něm číst po všechny dny svého života, aby se učil bát Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržoval všechna slova tohoto zákona a tato nařízení; [20] aby se jeho srdce nevypínalo nad jeho bratry a neuchyloval se od příkazu napravo ani nalevo; aby byl dlouho živ ve svém království uprostřed Izraele on i jeho synové.

Dt kapitola 18.

[1] Levijští kněží, celý Léviův kmen, nebudou mít podíl ani dědictví s Izraelem. Budou žít z ohnivých obětí Hospodinových, tedy z jeho dědictví. [2] Nebudou mít dědictví uprostřed svých bratří. Jejich dědictvím bude sám Hospodin, jak jim přislíbil. [3] Kněžím podle práva náleží od lidu, od těch, kteří přinášejí k obětnímu hodu dobytče ze skotu nebo z bravu, toto: knězi dají plece, obě čelisti a žaludek. [4] Budeš mu dávat prvotiny svého obilí, moštu a oleje i prvotiny své ovčí stříže. [5] Vždyť si jej vyvolil Hospodin, tvůj Bůh, ze všech tvých kmenů, aby po všechny dny stál on a jeho synové ve službě

ve jménu Hospodinově. [6] Přejde-li lévijec z některé z tvých bran odkudkoli z Izraele, kde pobývá jako host, přijde-li pln touhy na místo, které Hospodin vyvolí, [7] bude konat službu ve jménu Hospodina, svého Boha, jako ostatní jeho bratři lévijci, kteří tam stojí před Hospodinem. [8] Bude jíst týž podíl, kromě toho, co by prodal po otcích. [9] Až vstoupíš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, neuč se jednat podle ohavnosti oněch pronárodů. [10] Ať se u tebe nevyskytne nikdo, kdo by provedl svého syna nebo svou dceru ohněm, věštec obírající se věštbami, mrakopavec ani hadač ani čaroděj [11] ani zaklínač ani ten, kdo se doptává duchů zemřelých, ani jasnovidce ani ten, kdo se dotazuje mrtvých. [12] Každého, kdo činí tyto věci, má Hospodin v ohavnosti. Právě pro tyto ohavnosti Hospodin, tvůj Bůh, před tebou vyhání ony pronárody. [13] Budeš se dokonale držet Hospodina, svého Boha. [14] Tyto pronárody, které si podrobíš, poslouchají mrakopavce a věštce, ale tobě to Hospodin, tvůj Bůh, nedovolil. [15] Hospodin, tvůj Bůh, ti povolá z tvého středu, z tvých bratří, proroka jako jsem já. Jeho budete poslouchat, [16] zcela podle toho, co jsi žádal od Hospodina, svého Boha, na Chorébu v den shromáždění: "Kéž neslyším už hlas Hospodina, svého Boha, a nevidím už ten veliký oheň, abych nezemřel." [17] Hospodin mi řekl: "Dobře to pověděli. [18] Povolám jim proroka z jejich bratří, jako jsi ty. Do jeho úst vložím svá slova a on jim bude mluvit vše, co mu přikáži. [19] Kdo by má slova, která on bude mluvit mým jménem, neposlouchal, toho já sám budu volat k odpovědnosti. [20] Avšak prorok, který by opovážlivě mluvil mým jménem něco, co jsem mu mluvit nepřikázal, nebo který by mluvil jménem jiných bohů, takový prorok zemře." [21] V srdci si asi říkáš: "Jak poznáme slovo, které Hospodin nepromluvil?" [22] Nuže, promluví-li prorok jménem Hospodinovým a věc se nestane a nesplní, nepromluvil to slovo Hospodin. Opovážlivě je mluvil ten prorok sám; nelekej se toho.

Dt kapitola 19.

[1] Až vyhladí Hospodin, tvůj Bůh, pronárody, jejichž zemi ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, a ty si je podrobíš a usadíš se v jejich městech a domech, [2] oddělíš si tři města uprostřed své země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává, abys ji obsadil. [3] Upravíš si k nim cestu a rozdělíš na tři díly území své země, kterou ti přiděluje do dědictví Hospodin, tvůj Bůh, aby tam mohl utéci každý, kdo zabil. [4] A tak tomu bude s tím, kdo zabil a uteče se tam, aby zůstal naživu: Kdo zabil svého bližního neúmyslně, aniž by jej kdy předtím nenáviděl, [5] třeba ten, kdo by šel se svým bližním do lesa rubat dříví a rozmáchl se sekerou při kácení stromu a železo by se vysmeklo z topírka a zasáhlo jeho bližního tak, že by zemřel, ten ať se uteče do jednoho z těch měst, aby zůstal naživu. [6] Jinak by ho jako vraha pronásledoval v rozhořčení svého srdce krevní mstitel, a kdyby cesta byla příliš daleká, dostihl by ho a zabil by ho. On však není hoden smrti, protože zabitého neměl nikdy předtím v nenávisti. [7] Proto ti přikazuji: "Oddělíš si tři města." [8] Jestliže Hospodin, tvůj Bůh, rozšíří tvé území, jak přísahal tvým otcům, a dá ti celou zemi, o níž řekl, že ji dá tvým otcům, [9] dbej cele na tento příkaz, který ti dnes udílím, totiž abys miloval Hospodina, svého Boha, a chodil po jeho cestách po všechny dny, a přidej k těmto třem městům ještě další tři. [10] Ve tvé zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, do dědictví, nebude prolévána nevinná krev, abys nebyl vinen prolitou krví. [11] Kdyby však někdo svého bližního nenáviděl a strojí mu úklady, povstal proti němu a ubil ho k smrti a pak utekl do některého z těch měst, [12] starší z jeho města pro něho pošlou, vezmou ho odtud a předají ho do rukou krevního mstitele, aby zemřel. [13] Nebudeš ho litovat. Tak odstraníš nevinně prolitou krev z Izraele a bude s tebou dobře. [14] Neposuneš mezník svého bližního, kterým předkové vymezili tvůj dědičný díl, jež zdědíš v zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, abys ji obsadil. [15] Nepovstane jen jediný svědek proti někomu v jakémkoli zločinu, v jakémkoli prohrěšku a při jakémkoli hříchu, jehož se někdo dopustil. Soudní výrok bude vyneseno podle výpovědi dvou nebo tří svědků. [16] Povstane-li proti někomu zlovolný svědek, aby ho nařkl z odpadnutí od Hospodina, [17] postaví se oba muži, kteří mají spor, před Hospodina, před kněze a soudce, kteří tam v těch dnech budou, [18] a soudcové případ dobře vyšetří. Zjistí-li, že je to křivý svědek, že nařkl svého bratra křivě, [19] učiníte jemu, jak on zamýšlel učinit svému bratru. Tak odstraníš zlo ze svého středu. [20] Ať to ostatní uslyší a ať se bojí. Nikdy ať se mezi vámi nestane něco tak zlého. [21] Nebudeš ho litovat. Život za život, oko za oko, zub za zub, ruka za ruku, noha za nohu.

Dt kapitola 20.

[1] Když vytáhneš do boje proti svým nepřátelům a spatříš koně a vozbu, lid početnější, než jsi sám, nebudeš se jich bát, neboť Hospodin, tvůj Bůh, který tě přivedl z egyptské země, je s tebou. [2] Než podstoupíte boj, přistoupí kněz a promluví k lidu. [3] Řekne jim: "Slyš, Izraeli! Dnes podstupujete boj proti svým nepřátelům. Neklestejte na mysl, nebojte se a nebudte ustrašení, nemějte z nich hrůzu. [4] Vždyť Hospodin, váš Bůh, jde s vámi, aby za vás bojoval s vašimi nepřáteli a zachránil vás." [5] Pak promluví k lidu správce: "Ten, kdo vystavěl nový dům a ještě jej nezasvětil, ať se vrátí domů, aby nezemřel v boji a nezasvětil jej někdo jiný. [6] Ten, kdo vysadil vinici a ještě z ní nesklízel, ať se vrátí domů, aby nezemřel v boji a nesklízel z ní někdo jiný. [7] Ten, kdo se zasnoubil se ženou a ještě si ji nevzal, ať se vrátí domů, aby nezemřel v boji a nevzal si ji někdo jiný." [8] Dále ještě správce promluví k lidu: "Ten, kdo je bojácný a zbabělý, ať se vrátí domů, aby jeho bratři neztratili odvahu jako on." [9] Až správce dokončí promluvu k lidu, postaví se v čelo lidu velitel oddílů. [10] Když přitáhneš k městu, abys proti němu bojoval, nabídneš mu mír. [11] Jestliže ti odpoví mírem a otevře ti brány, tu všechn lid, který je v něm, podrobíš nuceným pracím a budou ti sloužit. [12] Jestliže k míru s tebou nesvolí, ale povede s tebou boj, oblehneš je. [13] Až ti je Hospodin, tvůj Bůh, vydá do rukou, pobiješ v něm ostřím meče všechny osoby mužského pohlaví. [14] Ale ženy, děti a dobytek i vše, co bude v městě, všechnu kořist z něho si ponecháš jako lup. Budeš užívat kořisti po svých nepřátelích, kterou ti dal Hospodin, tvůj Bůh. [15] Tak naložíš se všemi městy od tebe velice vzdálenými, která nepatří k městům těchto pronárodů zde. [16] Ale v městech těchto národů, které ti dává Hospodin, tvůj Bůh, do dědictví, nenecháš naživu naprosto nikoho. [17] Zničíš je jako klaté, Chetejce, Emorejce, Kenaance, Perizejce, Chivejce a Jebusejce, jak ti přikázal Hospodin, tvůj Bůh, [18] aby vás neučili jednat podle všelijakých svých ohavností, které činili kvůli svým bohům. Prohřešili byste se proti Hospodinu, svému Bohu. [19] Když budeš po dlouhou dobu obléhat nějaké město a v boji se ho zmocníš, nezničíš jeho stromy a nebudeš je vyřezávat sekerou. Vždyť z něho můžeš jíst. Nekácej je! Což je strom na poli člověk, abys jej také obléhal? [20] Můžeš zničit a skácet jenom strom, o dněmž víš, že to není strom s ovocem k jídlu; použiješ ho při stavbě obléhacího náspu proti městu, které s tebou vede boj, dokud město nepadne.

Dt kapitola 21.

[1] Bude-li v zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, abys ji obsadil, nalezen skolený, ležící na poli, a nebude známo, kdo jej ubil, [2] vyjdou tvoji starší a soudcové a vyměří vzdálenost k městům, která budou v okolí skoleného. [3] Když se zjistí, které město je skolenému nejbližší, vezmou starší toho

města jalovici, již nebylo použito k práci a která netahala pod jhem. [4] Starší toho města přivedou jalovici dolů k potoku s tekoucí vodou, kde se nepracovalo a neselo, a tam u potoka zlomí jalovici vaz. [5] Pak přistoupí kněží Lévijovci, protože je vyvolil Hospodin, tvůj Bůh, aby mu sloužili a jménem Hospodinovým dávali požehnání. Podle jejich výroku se stane při každém sporu a při každém ublížení na těle. [6] Všichni starší toho města, které je nejbližší skolenému, si omyjí ruce nad jalovicí, již byl u potoka zlomen vaz, [7] a dosvědčí: "Naše ruce tuto krev neprolily a naše oči nic neviděly. [8] Hospodine, zprošť viny svůj izraelský lid, který jsi vykoupil, a nestíhej nevinně prolitou krev uprostřed svého izraelského lidu." Tak budou zproštěni viny za prolitou krev. [9] Když vykonáš, co je v Hospodinových očích správné, odstraníš nevinně prolitou krev ze svého středu. [10] Když vytáhneš do boje proti svým nepřátelům a Hospodin, tvůj Bůh, ti je vydá do rukou a ty zajmeš zajatce [11] a spatříš mezi zajatci ženu krásné postavy, přilneš k ní a budeš si ji chtít vzít za ženu, [12] přivedeš ji do svého domu. Ať si oholí hlavu a ostříhá nehty [13] a odloží svůj plášť, v němž byla zajata, a zůstane v tvém domě. Po dobu jednoho měsíce bude oplakávat svého otce a svou matku. Potom k ní smíš vejít, budeš jejím manželem a ona bude tvou ženou. [14] Jestli se ti pak znelíbí, propustíš ji a bude volná. Nesmíš ji prodat za stříbro ani s ní hrubě zacházet, poté co jsi ji ponižil. [15] Má-li někdo dvě ženy, z nichž by jednu miloval a druhou by nemiloval, a porodí mu syny milovaná i nemilovaná, ale prvorozený syn bude synem nemilované, [16] v den, kdy bude dávat, co mu patří, svým synům do dědictví, nemůže dát právo prvorozenství synu milované na úkor prvorozeného syna nemilované. [17] Vezme ohled na prvorozeného syna nemilované a dá mu dvojnásobný díl všeho, co má, protože on je prvotina jeho síly, jemu náleží právo prvorozenství. [18] Má-li někdo syna nepoddajného a vzpurného, který neposlouchá otce ani matku, a když ho kárají, neposlechne je, [19] ať ho jeho otec i matka uchopí a vyvedou ke starším jeho města, k bráně jeho města, [20] a řeknou starším jeho města: "Tento náš syn je nepoddajný a vzpurný a neposlouchá nás, je to modlářský žrout a pijan." [21] A tak ho všichni muži jeho města uházejí kamením a zemře. Tak odstraníš zlo ze svého středu. Ať to slyší celý Izrael a bojí se. [22] Bude-li nad někým pro hřích vynesena rozsudek smrti, bude-li usmrčen a ty jej pověsíš na kůl, [23] nenecháš jeho mrtvolu na kůlu přes noc, ale bezpodmínečně ho pohřbíš týž den, protože ten, kdo byl pověšen, je zlořečený Bohem. Neposkvrníš svou zemi, kterou ti dává do dědictví Hospodin, tvůj Bůh.

Dt kapitola 22.

[1] Nebudeš netečně přihlížet, jak se zaběhl býk tvého bratra nebo jeho ovce. Vráťíš je svému bratru. [2] Jestliže tvůj bratr není blízko tebe a ty ho neznáš, zaženeš dobytče do svého domu a bude u tebe. Až tvůj bratr bude po něm pátrat, vrátíš mu je. [3] Stejně naložíš s jeho oslem, stejně naložíš s jeho pláštěm, stejně naložíš s každou ztracenou věcí svého bratra, která se mu ztratila a tys ji nalezl. Nesmíš být netečný. [4] Nebudeš netečně přihlížet, jak na cestě klesl osel tvého bratra nebo jeho býk. Pozdvihneš jej spolu s ním. [5] Žena na sebe nevezme, co patří muži, a muž neobleče, co nosí žena. Hospodin, tvůj Bůh, má v ohavnosti každého, kdo to činí. [6] Když přijdeš cestou na ptačí hnízdo s holátkou nebo vejci, s matkou sedící na holátkách nebo na vejcích na nějakém stromě nebo na zemi, nevezmeš matku od mláďat. [7] Matku pustíš, mláďátka si smíš vzít. Tak ti bude dobře a budeš dlouho živ. [8] Když vystavíš nový dům, uděláš na střeše zábradlí. Neuvalíš na svůj dům vinu za prolitou krev, kdyby z něho někdo spadl. [9] Neosázíš svou vinici dvojím druhem, jinak bude nedotknutelné všechno, jak sadba, kterou jsi zasadil, tak úroda z vinice. [10] Nebudeš orat s volem a oslem zapřaženými spolu. [11] Nebudeš si oblékat tkaninu ze směsi vlny a lnu. [12] Uděláš si střapce na všech čtyřech rozích své pokrývky, kterou se přikrýváš. [13] Když si muž vezme ženu a vejde k ní, ale pak ji bude nenávidět, [14] obviní ji ze špatnosti a bude o ní roznášet zlou pověst tím, že bude říkat: "Vzal jsem si tuto ženu, přiblížil jsem se k ní, ale zjistil jsem, že není panna", [15] tedy otec té dívky a její matka přinesou důkaz dívčina panenství do brány starším města. [16] Otec té dívky řekne starším: "Tomu muži jsem dal za ženu svou dceru, ale on ji teď nenávidí. [17] Hle, obviňuje ji ze špatnosti a říká: Zjistil jsem, že tvoje dcera nebyla panna. Tady je důkaz panenství mé dcery." A rozprostřou roušku před staršími města. [18] I vezmou starší toho města onoho muže a ztrestají ho. [19] Dají mu pokutu sto šekelů stříbra a předají je otci té dívky, protože roznášel zlou pověst o izraelské panně. Ta zůstane jeho ženou. Po celý život ji nesmí propustit. [20] Jestli však byla ta řeč pravdivá a u té dívky nebylo shledáno, že je panna, [21] tedy vyvedou dívku ke vchodu do domu jejího otce, mužové jejího města ji ukamenují a zemře, neboť tím, že smilnila v domě svého otce, dopustila se v Izraeli hanebnosti. Tak odstraníš zlo ze svého středu. [22] Když bude přistižen muž, že ležel s vdanou ženou, oba zemřou: muž, který ležel se ženou, i ta žena. Tak odstraníš zlo z Izraele. [23] Když dívku, pannu zasnoubenou muži, najde nějaký muž v městě a bude s ní ležet, [24] vyvedete oba dva k bráně toho města, ukamenujete je a zemřou: dívka proto, že v městě nekřičela, a muž proto, že ponižil ženu svého bližního. Tak odstraníš zlo ze svého středu. [25] Jestliže nalezne muž zasnoubenou dívku na poli a zmocní se jí a bude s ní ležet, zemře jenom ten muž, který s ní ležel. [26] Dívce neuděláš nic. Dívka se nedopustila hříchu hodného smrti. Je to podobný případ, jako když někdo povstane proti svému bližnímu a zabije ho. [27] Vždyť ji našel na poli, zasnoubená dívka křičela, ale nebyl tu nikdo, kdo by ji zachránil. [28] Když najde muž dívku, pannu, která není zasnoubena, a chytí ji, bude s ní ležet a budou přistiženi, [29] muž, který s ní ležel, dá otci té dívky padesát šekelů stříbra. Stane se jeho ženou, protože ji ponižil. Po celý život ji nesmí propustit.

Dt kapitola 23.

[1] Nikdo si nesmí vzít ženu svého otce a odkrýt tak cíp pláště svého otce. [2] Do Hospodinova shromáždění nevstoupí, kdo má rozdrčená varlata nebo uřiznutý pyj. [3] Do Hospodinova shromáždění nevstoupí míšenec; ani jeho desáté pokolení nevstoupí do Hospodinova shromáždění. [4] Do Hospodinova shromáždění nikdy nevstoupí Amónec nebo Moábec; ani jejich desáté pokolení nevstoupí do Hospodinova shromáždění. [5] za to, že vám nevyšli vstříc s chlebem a vodou na cestě, když jste táhli z Egypta, a že Moáb najal proti tobě Bileáma, syna Beórova, z Petóru v Aramském Dvojřící, aby ti zlořečil. [6] Ale Hospodin, tvůj Bůh, nechtěl Bileáma slyšet. Proto zvrátil Hospodin, tvůj Bůh, zlořečení tobě v požehnání, neboť Hospodin, tvůj Bůh, tě miloval. [7] Po všechny své dny nikdy neusiluj o pokoj s nimi ani o dobrodiní od nich. [8] Nebudeš si hnusit Edómce, neboť je to je tvůj bratr. Nebudeš si hnusit Egyptana, neboť jsi byl hostem v jeho zemi. [9] Synové, kteří se jim narodí, smějí ve třetím pokolení vstoupit do Hospodinova shromáždění. [10] Když vytáhneš vojensky proti svým nepřátelům, vystříhej se jakékoli špatnosti. [11] Bude-li mezi vámi někdo, kdo by nebyl čistý pro noční výron semene, vyjde ven za tábor. Nevstoupí dovnitř do tábora. [12] K večeru se omyje vodou a při západu slunce smí vstoupit dovnitř tábora. [13] Vně za táborem budeš mít vyhrazené místo, kam budeš chodit na stranu. [14] Mezi svým náradím budeš mít kolík. Než si venku dřepeš, vyhrabeš jím důlek a své výkaly zase přikryješ. [15] Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, chodí po tvém táboře, aby tě vysvobodil a aby ti vydal tvé nepřátele. Ať je tedy tvůj tábor svatý, aby u tebe nespatřil nic mrzkého a neodvrátil se od tebe. [16] Nevydáš otroka jeho pánu, když se k tobě před svým pánem uchýlí. [17] Budeš s bydlet s tebou uprostřed tebe na místě, které si zvolí, v některé z tvých bran, kde mu bude dobře. Neutiskuj ho. [18] Žádná z izraelských dcer se nezasvěť smilstvu; ani žádný z izraelských synů se nezasvěť smilstvu. [19] Nepřineseš nevěstčí mzdu ani psovskou odměnu do domu Hospodina, svého Boha, ať jde o jakýkoli slib, neboť obojí je Hospodinu, tvému Bohu, ohavností. [20] Svému bratru nebudeš

půjčovat na úrok, na žádný úrok ani za stříbro ani za pokrm ani za cokoli, co se půjčuje na úrok. [21] Cizinci můžeš půjčovat na úrok, ale svému bratru na úrok půjčovat nesmíš, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal ve všem, k čemu přiložíš svou ruku na zemi, kterou jdeš obsadit. [22] Když se Hospodinu, svému Bohu, zavážeš slibem, neotálej ho splnit, neboť Hospodin, tvůj Bůh, to bude od tebe vyžadovat a byl by na tobě hřích. [23] Když se zdržíš slibování, nebude na tobě hřích. [24] Budeš bedlivě dodržovat to, co vyřkly tvoje rty a co jsi dobrovolně slíbil Hospodinu, svému Bohu, k čemu ses svými ústy zavázal. [25] Když vejdeš do vinice svého bližního, smíš se najíst hroznů dosyta podle libosti, ale nebudeš nic dávat do nádoby. [26] Když vejdeš do obilí svého bližního, smíš si rukou natrhat klasů, ale nebudeš obilí svého bližního žnout srpem.

Dt kapitola 24.

[1] Když si muž vezme ženu a ožení se s ní, ona však u něho nenalezne přízeň, neboť na ní shledal něco odporného, napíše jí rozlukový list, dá jí ho do rukou a vykáže ji ze svého domu. [2] Ona vyjde z jeho domu, odejde a vdá se za jiného muže. [3] Ale ten druhý muž k ní také pojme nenávisť, napíše jí rozlukový list, dá jí ho do rukou a vykáže ji ze svého domu. Anebo ten druhý muž, který si ji vzal za ženu, zemře. [4] Tu její první manžel, který ji vykázal, si ji znovu za ženu vzít nemůže, když byla poskvrněna, neboť by to byla před Hospodinem ohavnost. Neuvalíš hřích na zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví. [5] Když se muž právě oženil, nebude vycházet do boje a nebude mu ukládán žádný úkol. Po jeden rok bude uvolněn pro svůj dům, aby se radoval se svou ženou, kterou si vzal. [6] Nikdo nesmí zabavit mlýnské kameny, spodní ani běhoun, neboť takový člověk jako by zabavil sám život. [7] Když bude někdo přistižen, že ukradl někoho ze svých bratří Izraelců, hrubě s ním nakládal a prodal ho, tedy ten zloděj zemře; tak odstraníš zlo ze svého středu. [8] Měj se na pozoru při ráně malomocenství, abys velmi bedlivě dodržoval všechno, o čem vás poučí lévíjší kněží. Bedlivě dodržujte, co jsem jim přikázal. [9] Pamatuj, co Hospodin, tvůj Bůh, učinil Mirjamě na cestě, když jste táhli z Egypta. [10] Když poskytněš svému bližnímu nějakou půjčku, nevejdeš do jeho domu, abys na něm vymáhal zástavu. [11] 1 Zůstaneš venku a muž, kterému jsi půjčku poskytl, vynese ti zástavu ven. [12] Jestliže je ten muž zchudlý, s jeho zástavou neulehneš. [13] Vrátiš mu zástavu při západu slunce, aby ulehl ve svém plášti a žehnal ti. To bude tvá spravedlnost před Hospodinem, tvým Bohem. [14] Nebudeš utiskovat nádeníka, zchudlého a potřebného ze svých bratří ani ze svých hostí, kteří žijí v tvé zemi v tvých branách. [15] Dáš mu jeho mzdu ještě téhož dne, než nad ním zapadne slunce, neboť je zchudlý a svým životem na ní závisí, aby nevolal proti tobě k Hospodinu a aby na tobě nebyl hřích. [16] Nebudou usmrcováni otcové za syny a synové nebudou usmrcováni za otce, každý bude usmrcen pro vlastní hřích. [17] Nepřevrátíš právo bezdomovce ani sirotka a vdově nezabavíš roucho. [18] Ale pamatuj, že jsi byl otrokem v Egyptě a že Hospodin, tvůj Bůh, tě odtud vykoupil. Proto ti přikazuji, abys to dodržoval. [19] Když budeš sklízet ze svého pole a zapomeš na poli snop, nevrátíš se pro něj. Bude patřit bezdomovci, sirotku a vdově, aby ti Hospodin, tvůj Bůh, požehnal při každé práci tvých rukou. [20] Když oklátíš plody ze své olivy, nebudeš ještě netřásat zbylé. Ty budou patřit bezdomovci, sirotku a vdově. [21] Když budeš na vinici sbírat hrozny, nebudeš po sobě paběrkovat. Bude to patřit bezdomovci, sirotku a vdově. [22] Pamatuj, že jsi byl otrokem v egyptské zemi. Proto ti přikazuji, abys to dodržoval.

Dt kapitola 25.

[1] Když mezi muži dojde ke sporu a oni se dostaví k soudu, aby je rozsoudili, ať je spravedlivý ospravedlněn a svévolník odsouzen. [2] Je-li svévolník hoden mrskání, dá ho soudce položit a zmrskat za své přítomnosti; dá mu vysázet počet ran podle jeho svévole. [3] Smí jej dát zmrskat nejvýše čtyřiceti ranami, aby tvůj bratr nebyl před tebou zlehčen, kdyby mu při mrskání přidal více ran. [4] Při mlácení nedáš dobytčeti náhubek. [5] Když budou bydlet bratři spolu a jeden z nich zemře bez syna, nevdá se žena zemřelého jinam, za cizího muže. Vejde k ní její švagr a vezme si ji za ženu právem švagrovství. [6] Prvorozený syn, kterého porodí, ponese jméno jeho zemřelého bratra, aby jeho jméno nebylo z Izraele vymazáno. [7] Avšak jestliže si ten muž nebude chtít vzít svou švagrovou, vystoupí jeho švagrová do brány ke starším a řekne: "Můj švagr se zdráhá zachovat svému bratrovi jméno v Izraeli, není svolný užít vůči mně práva švagrovství." [8] Předvolají ho tedy starší jeho města a promluví s ním. Když bude stát na svém a řekne: "Nechci si ji vzít", [9] přistoupí k němu před staršími jeho švagrová, uje mu střevíc, plivne mu do tváře a prohlásí: "To si zaslouží muž, který nechce svému bratru zbudovat dům." [10] I bude mít v Izraeli přezdívku: "Dům vyzutého". [11] Když se muži budou spolu rvát jeden s druhým a přistoupí žena jednoho, aby vyrvala svého muže z rukou toho, který ho bije, a vztáhne ruku a uchopí ho za ohanbí, [12] bez slitování jí utneš ruku. [13] Nebudeš mít ve svém váčku dvojí závaží, větší a menší. [14] Nebudeš mít ve svém domě dvojí míru, větší a menší. [15] Budeš mít správné a poctivé závaží, správnou a poctivou míru, abys dlouho živ byl na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh. [16] Vždyť Hospodin, tvůj Bůh, má v ohavnosti každého, kdo páchá něco takového, kdo se dopouští bezpráví. [17] Pamatuj, co ti učinil Amálek, když jste táhli z Egypta. [18] Střetl se s tebou na cestě a zničil ti zadní voj, všechny churavě za tebou, když tys byl ochablý a unavený; a nebál se Boha. [19] Proto až ti Hospodin, tvůj Bůh, dá odpočinutí ode všech tvých okolních nepřátel v zemi, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, abys ji obsadil, vymažeš památku Amálekovu zpod nebes. Nezapomeň!

Dt kapitola 26.

[1] Až přijdeš do země, kterou ti Hospodin, tvůj Bůh, dává do dědictví, a obsadíš ji a usadíš se v ní, [2] vezmeš z prvotin všech polních plodů, které vytěžíš ze své země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, vložíš je do koše a půjdeš k místu, které vyvolí Hospodin, tvůj Bůh, aby tam přebývalo jeho jméno. [3] Přijdeš ke knězi, který tam bude v těch dnech, a řekneš mu: "Vyznávám dnes Hospodinu, tvému Bohu, že jsem vstoupil do země, o které přísahal Hospodin našim otcům, že nám ji dá." [4] Kněz vezme koš z tvé ruky a postaví jej před oltář Hospodina, tvého Boha. [5] Ty pak promluvíš před Hospodinem, svým Bohem, takto: "Můj otec byl Aramejec bloudící bez domova, sestoupil do Egypta a s hrstkou lidí tam pobýval jako host. Tam se stal velikým, zdatným a početným národem. [6] Ale Egypťané s námi zle nakládali, trýznili nás a tvrdě nás zotročovali. [7] Tu jsme úpěli k Hospodinu, Bohu našich otců, a Hospodin nás vyslyšel, shlédl na naše pokoření, plahočení a útlak. [8] Hospodin nás vyvedl z Egypta pevnou rukou a vztaženou paží, za veliké hrůzy, se znameními a zázraky, [9] a přivedl nás na toto místo a dal nám tuto zemi, zemi oplývající mlékem a medem. [10] Nyní tedy, hle, přinesl jsem prvotiny z plodů role, kterou jsi mi dal, Hospodine." A postavíš koš před Hospodina, svého Boha, a pokloníš se před Hospodinem, svým Bohem. [11] Budeš se radovat ze všeho dobrého, co dal Hospodin, tvůj Bůh, tobě a tvému domu, ty i lévíjec i bezdomovec, který bude mezi vámi. [12] Když pak třetího roku, v roce desátků, odvedeš všechny desátky ze své úrody a dáš je lévíjci, bezdomovci, sirotku a vdově, aby

jedli v tvých branách a nasýtí se, [13] řekneš před Hospodinem, svým Bohem: "Vynesl jsem z domu, co bylo svaté, a dal jsem to lévijci a bezdomovci, sirotku a vdově, zcela podle tvého příkazu, který jsi mi dal. Nepřestoupil jsem ani neopomenul žádný z tvých přikázání. [14] Nejedl jsem z toho, když jsem měl zármutek, neodstranil jsem z toho nic, když jsem byl nečistý, nedal jsem z toho nic pro mrtvého. Poslechl jsem Hospodina, svého Boha, a učinil jsem vše, jak jsi mi přikázal. [15] Shlédni ze svého svatého obydlí, z nebes, a požehnej svému izraelskému lidu i půdě, kterou jsi nám dal, jak jsi přísahou slíbil našim otcům, tu zemi oplývající mlékem a medem." [16] Dnešního dne ti Hospodin, tvůj Bůh, přikazuje, abys dodržoval tato nařízení a právní ustanovení. Budeš je bedlivě dodržovat celým svým srdcem a celou svou duší. [17] Prohlásil jsi při Hospodinu, že ti bude Bohem a ty že budeš chodit po jeho cestách a dbát na jeho nařízení, přikázání a právní ustanovení a že ho budeš poslouchat. [18] A Hospodin prohlásil dnes tobě, že budeš jeho lidem, zvláštním vlastnictvím, jak k tobě mluvil. Budeš dbát na všechna jeho přikázání [19] a on tě vyvýší nade všechny pronárody, které učinil. Budeš mu chválou, věhlasem a okrasou, budeš svatým lidem Hospodina, svého Boha, jak mluvil.

Dt kapitola 27.

[1] I přikázal Mojžíš a izraelští starší zlidu: Dbejte na každý příkaz, který vám dnes udílím. [2] V den, kdy přejdete Jordán do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, postavíš si velké kameny a obilíš je vápnem. [3] Napíšeš na ně všechna slova tohoto zákona, až přejdeš Jordán a vejdeš do země, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh, do země oplývající mlékem a medem, jak k tobě mluvil Hospodin, Bůh tvých otců. [4] Až tedy přejdete Jordán, postavíte na hoře Ébalu ony kameny, jak vám dnes přikazují, a obilíš je vápnem. [5] Vybuduješ tam oltář Hospodinu, svému Bohu, oltář z kamene, ale nebudeš je opracovávat železem. [6] Z neopracovaných kamenů vybuduješ oltář Hospodinu, svému Bohu, a budeš na něm obětovat zápalné oběti Hospodinu, svému Bohu. [7] Budeš tam také obětovat a jíst pokojné oběti a radovat se před Hospodinem, svým Bohem. [8] A na kameny napíšeš co nejzřetelněji všechna slova tohoto zákona. [9] I promluvil Mojžíš a lévijští kněží k celému Izraeli: Ztiš se a slyš, Izraeli, stal ses dnešního dne lidem Hospodina, svého Boha. [10] Budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, a plnit jeho příkazy a jeho nařízení, která ti dnes přikazují. [11] Onoho dne Mojžíš lidu dále přikázal: [12] Až přejdete Jordán, postaví se na hoře Gerezímu, aby žehnal lidu: Šimeón, Lévi, Juda, Isachar, Josef a Benjamín. [13] A tito se postaví na hoře Ébalu, aby zlořečili: Rúben, Gád, Ašer, Zabulón, Dan a Neftalí. [14] Lévijci stíhávají se všemi izraelskými muži budou pronášet zvýšeným hlasem: [15] "Bud' proklet muž, který zhotoví tesanou nebo litou sochu, ohavnost před Hospodinem, výrobek rukou řemeslníka, a uloží ji v úkrytu." A všechen lid odpoví a řekne: "Amen." [16] "Bud' proklet, kdo zlehčuje svého otce a svou matku." A všechen lid řekne: "Amen." [17] "Bud' proklet, kdo posouvá mezník svého bližního." A všechen lid řekne: "Amen." [18] "Bud' proklet, kdo svádí slepce z cesty." A všechen lid řekne: "Amen." [19] "Bud' proklet, kdo převrací právo bezdomovce, sirotka a vdovy." A všechen lid řekne: "Amen." [20] "Bud' proklet, kdo obcuje se ženou svého otce, neboť odkryl cíp pláště svého otce." A všechen lid řekne: "Amen." [21] "Bud' proklet, kdo obcuje s nějakým zvířetem." A všechen lid řekne: "Amen." [22] "Bud' proklet, kdo obcuje se svou sestrou, dcerou svého otce nebo dcerou své matky." A všechen lid řekne: "Amen." [23] "Bud' proklet, kdo obcuje se svou tchyní." A všechen lid řekne: "Amen." [24] "Bud' proklet, kdo tajně ubije svého bližního." A všechen lid řekne: "Amen." [25] "Bud' proklet, kdo vezme úplatek, aby ubil člověka a prolil nevinnou krev." A všechen lid řekne: "Amen." [26] "Bud' proklet, kdo nebude plnit slova tohoto zákona a dodržovat je." A všechen lid řekne: "Amen."

Dt kapitola 28.

[1] Jestliže budeš opravdově poslouchat Hospodina, svého Boha, a bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy, které ti dnes udílím, vyvýší tě Hospodin, tvůj Bůh, nad všechny pronárody země. [2] A spočinou na tobě všechna tato požehnání, když budeš poslouchat Hospodina, svého Boha: [3] Požehnaný budeš ve městě a požehnaný budeš na poli. [4] Požehnaný bude plod tvého života i plodiny tvé role, plod tvého dobytka, vrh tvého skotu a přírůstek tvého bravu. [5] Požehnaný bude tvůj koš a tvá díže. [6] Požehnaný budeš při svém vcházení a požehnaný při svém vycházení. [7] Hospodin dá, že tvoji nepřátelé, kteří proti tobě povstanou, budou před tebou poraženi. Jednou cestou proti tobě vytáhnou a sedmi cestami budou před tebou utíkat. [8] Hospodin přikáže, aby s tebou bylo požehnání ve tvých sýpkách a na všem, k čemu přiložíš ruku. Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou ti dává. [9] Hospodin si tě ustanoví za svatý lid, jak ti přísahal, když budeš na příkazy Hospodina, svého Boha, dbát a chodit po jeho cestách. [10] Všechny národy země budou vidět, že se nazýváš Hospodinovým jménem, a budou se tě bát. [11] Hospodin ti dá nadbytek dobrého: plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role v zemi, o které přísahal Hospodin tvým otcům, že ti ji dá. [12] Hospodin ti otevře svou štědrnou pokladnici, nebesa, aby v pravý čas dal tvé zemi déšť a požehnal každé práci tvých rukou. Budeš půjčovat mnohým pronárodům, ale sám si nebudeš muset půjčovat. [13] Hospodin tě učiní hlavou a ne chvostem, budeš vždycky stoupat výš a neklesneš níž, budeš-li poslouchat příkazy Hospodina, svého Boha, které ti dnes udílím, abys je bedlivě dodržoval. [14] Neuchýlíš se napravo ani nalevo, od žádného ze slov, která vám dnes přikazují, tím, že bys chodil za jinými bohy a sloužil jim. [15] Jestliže však nebudeš Hospodina, svého Boha, poslouchat a nebudeš bedlivě dodržovat všechny jeho příkazy a nařízení, která ti dnes udílím, dopadnou na tebe všechna tato zlořečení: [16] Prokletý budeš ve městě a prokletý budeš na poli. [17] Prokletý bude tvůj koš i tvá díže. [18] Prokletý bude plod tvého života i plodiny tvé role, vrh tvého skotu i přírůstek tvého bravu. [19] Prokletý budeš při svém vcházení a prokletý při svém vycházení. [20] Hospodin na tebe pošle prokletí, zděšení a zmar ve všem, k čemu přiložíš ruku a co budeš dělat, dokud nebudeš zahlazen. Zanikneš rychle pro své zlé jednání, protože jsi mě opustil. [21] Hospodin způsobí, že se tě bude držet mor, dokud s tebou neskončuje v zemi, kterou přicházíš obsadit. [22] Hospodin tě bude bít úbytěmi a zimnicí, palčivou horečkou, mečem, obilnou rzí a snětí; ty tě budou pronásledovat, dokud nezanikneš. [23] Nebe nad tvou hlavou bude měděné a země pod tebou bude železná. [24] Místo deště dá Hospodin tvé zemi písek a prach; budou na tebe padat z nebe, dokud nebudeš zahlazen. [25] Hospodin dopustí, že budeš před svými nepřáteli poražen. Jednou cestou proti nepříteli vytáhneš a sedmi cestami budeš před ním utíkat. Budeš obrazem hrůzy ve všech královstvích země. [26] Tvá mrtvola bude pokrmem všemu nebeskému ptactvu i zemskému zvířectvu a nikdo je nezapláší. [27] Hospodin tě raní egyptskými vředy a boulemi, svrabem a prašivinou, které nebudeš moci vyléčit. [28] Hospodin tě raní šílenstvím, slepotou a pomatením myslí. [29] O poledni budeš tápat jako tápe slepý ve tmě. Na svých cestách nebudeš mít zdar, stále budeš týrán a odírán, po všechny dny, a nikdo tě nezachrání. [30] Zasnoubíš se s ženou, a jiný muž ji zneuctí, vystavíš si dům, a nebudeš v něm bydlet, vysázíš vinici, a nebudeš z ní sklízet. [31] Tvůj býk bude poražen před tvými očima, avšak jíst z něho nebudeš. Tvůj osel ti bude uchvácen před očima, a nevrátí se ti. Tvůj brav bude vydán tvému nepříteli, a nikdo tě nezachrání. [32] Tvoji synové a tvé dcery budou vydány jinému lidu; tvé oči se na to budou dívat, po celé dny se budou pro ně rozplývat v slzách, ale nic nezmůžeš. [33] Plodiny tvé role i veškerý tvůj výtěžek pozře lid, který jsi neznal, napořád budeš týrán a utiskován, po všechny dny. [34] Zešílíš z podívané, na kterou se budeš muset dívat. [35] Hospodin tě raní na kolenou i na stehnech, od chodidla až po temeno zlými vředy, které nebudeš moci vyléčit. [36] Hospodin od tebe odvede i tvého krále, jehož nad sebou ustanovíš, k pronárodu, který jsi neznal ty ani tvoji otcové. Tam budeš sloužit jiným bohům, dřevu a kameni.

[37] Budeš předmětem údešu, pořekadel a posměchu mezi všemi národy, kam tě Hospodin odvede. [38] Vyseješ na poli mnoho osiva, ale sklídíš málo, neboť to ožerou kobylky. [39] Vysázíš a obděláš vinici, avšak víno pít ani uskladňovat nebudeš, neboť to sežerou červi. [40] Všude po svém území budeš mít olivy, ale olejem se nepomažeš, neboť olivy ti opadají. [41] Zplodíš syny a dcery, ale tobě nezůstanou, neboť půjdou do zajetí. [42] Všechno tvé stromoví a plodiny tvé role napadne hmyz. [43] Bezdomovec, který je ve tvém středu, bude stoupat stále výš nad tebe, ty pak budeš klesat čím dál tím níž. [44] On ti bude půjčovat, ale ty mu nebudeš moci půjčit. On bude tvou hlavou, a ty budeš chvostem. [45] Dopadnou na tebe všechna tato zlořečení a budou tě pronásledovat, dokud nebudeš zahlazen, neboť jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha, a nedbal jsi na jeho příkazy a nařízení, která ti udělal. [46] Budou na tobě a na tvém potomstvu navěky znamením a zázrakem. [47] Zato, že jsi měl hojnost všeho, ale nesloužil Hospodinu, svému Bohu, s radostí a vděčným srdcem, [48] budeš otročit svým nepřátelům, které na tebe pošle Hospodin, v hladu a žízni, v nahotě a v nedostatku všeho. On ti vloží na šíji železné jho, dokud tě nevyhladí. [49] Hospodin na tebe přivede pronárod zdaleka, od konce země, jako přilátá orel, pronárod, jehož jazyku nebudeš rozumět, [50] pronárod kruté tváře, který nebere ohled na starce a nad chlapcem se nesmiluje. [51] Bude požírat plod tvého dobytka i plodiny tvé role, dokud nebudeš zahlazen. Nenechá ti obilí ani mošt ani olej, vrh tvého skotu ani přírůstek tvého bravu, dokud tě nevyhubí. [52] Sevře tě ve všech tvých branách, dokud nepadnou tvé vysoké a pevné hradby, na něž spoléháš po celé své zemi. Sevře tě ve všech tvých branách po celé zemi, kterou ti dal Hospodin, tvůj Bůh. [53] A v tísní obležení, kterým tě bude tísnit tvůj nepřítel, budeš jíst plod svého života, maso svých synů a dcer, které ti dal Hospodin, tvůj Bůh. [54] Změkčilý a zhýčkaný mezi vámi bude nepřejícně hledět na svého bratra i na svou vlastní ženu a na syny, kteří mu ještě zbyli, [55] aby nemusel některému z nich dát z masa svých dětí, které pojídá, ze strachu, že by jemu nezbylo nic v tísní obležení, kterým tě bude tísnit tvůj nepřítel ve všech tvých branách. [56] Ta změkčilá a zhýčkaná mezi vámi, která se pro zhýčkanost a změkčilost ani nepokusila postavit nohou na zem, bude nepřejícně hledět na svého vlastního muže i na svého syna a na svou dceru, [57] i na své plodové lůžko, které z ní vychází, i na své děti, které porodí. Tajně je sní pro nedostatek všeho v tísní obležení, kterým tě bude tísnit tvůj nepřítel ve všech tvých branách. [58] Jestliže nebudeš bedlivě dodržovat všechna slova tohoto zákona, napsaná v této knize, a bát se toho slavného a hrozného jména Hospodina, svého Boha, [59] dopustí Hospodin na tebe i na tvé potomstvo neobyčejné rány, rány veliké a vytrvalé i nemoci zlé a vytrvalé. [60] Obrátí na tebe všechny egyptské choroby, jichž se lékáš, a ony na tobě upl. [61] Hospodin na tebe uvede též každou nemoc a každou ránu, o níž není psáno v knize tohoto zákona, dokud nebudeš zahlazen. [62] I zbude vás maličko, ač vás bylo mnoho jako nebeských hvězd, protože jsi neposlouchal Hospodina, svého Boha. [63] A jako se Hospodin nad vámi veselil, když vám prokazoval dobro a rozmnožoval vás, tak se bude Hospodin nad vámi veselit, když vás bude hubit a zahlazovat. Budete vyrváni ze země, kterou přicházíte obsadit. [64] Hospodin tě rozptýlí do všech národů od jednoho konce země do druhého. Tam budeš sloužit jiným bohům, které jsi neznal ty ani tvoji otcové, dřevu nebo kameni. [65] Mezi těmi pronárody nebudeš mít klidu, ani tvá noha si neodpočine. Hospodin ti tam dá chvějící se srdce, pohaslé oči a zoufalou duši. [66] Tvůj život bude viset na vlásku, v noci i ve dne se budeš chvět strachem a nebudeš si jist svým životem. [67] Ráno budeš říkat: "Kéž by byl večer!" a večer budeš říkat: "Kéž by bylo ráno!" pro strach tvého srdce, kterým se budeš chvět, a pro podívanou, na kterou se budeš muset dívat. [68] Loděmi tě Hospodin přivede zpátky do Egypta; vydáš se cestou, o níž jsem prohlásil, že ji už nespátíš. Tam se budete nabízet na prodej svým nepřátelům za otroky a otrokyně, ale nikdo vás nekoupí. [69] Toto jsou slova smlouvy, o které Hospodin přikázal Mojišíšovi, aby ji uzavřel se syny Izraele v moábské zemi, kromě té smlouvy, kterou s nimi uzavřel na Chorébu.

Dt kapitola 29.

[1] Mojišíš svolal celý Izrael a řekl jim: Na vlastní oči jste viděli, co učinil Hospodin v egyptské zemi faraónovi a všem jeho služebníkům i celé jeho zemi, [2] na vlastní oči jsi viděl veliké zkoušky, znamení a ony veliké zázraky. [3] Ale Hospodin vám nedal srdce, aby chápalo, ani oči, aby viděly, ani uši, aby slyšely, až do tohoto dne. [4] Když jsem vás vodil čtyřicet let pouští, pláště vám nezvetšely a opánky ti na noze nezpuchřely. [5] Nejedli jste chléb a nepili jste víno ani opojný nápoj, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh. [6] Když jste přišli k tomuto místu, vytáhl proti vám k boji chešbónský král Síchon a bášanský král Óg, ale pobíli jsm je [7] a zabrali jsme jejich zemi a dali ji v dědictví Rúbenovcům, Gádovcům a polovině kmene Manasesovců. [8] Dbejte tedy na slova této smlouvy a dodržujte je, abyste měli úspěch ve všem, co budete dělat. [9] Vy všichni stojíte dnes před Hospodinem, svým Bohem, vaši představitelé podle vašich kmenů, vaši starší, vaši správci, všichni izraelští mužové, [10] vaše děti, vaše ženy i tvůj host, který je ve tvém táboře, i tvůj drvoštěp a nosič vody, [11] abys vešel ve smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou Hospodin, tvůj Bůh, s tebou dnes pod kletbou uzavírá: [12] že si z tebe dnes ustanovuje svůj lid a chce ti být Bohem, jak k tobě mluvil a jak přísahal tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi. [13] Avšak nejen s vámi uzavírám pod klenbou tuto smlouvu, [14] jak s tím, který tu dnes s námi stojí před Hospodinem, našim Bohem, tak s tím, který tu dnes s námi není. [15] Vždyť víte, jak jsme přebývali v egyptské zemi a jak jsme procházeli územím pronárodů; sami jste jím prošli. [16] Viděli jste jejich ohydné a hnusné modly, dřevo a kámen, stříbro a zlato, které mají. [17] Ať není mezi vámi muž ani žena, čeleď ani kmen, jejichž srdce by se odvrátilo od Hospodina, našeho Boha, takž by šli sloužit bohům těch pronárodů. Ať není mezi vámi kořen plodící jed a pelyněk. [18] Mohlo by se stát, že by někdo slyšel slova této kletby a v duchu by si dobrořečil: "Budu mít pokoj, i když si budu žít v zarputilosti srdce, vždyť to dopadne stejně s opilým jako se střízlivým." [19] Takovému nebude Hospodin ochoten odpustit. Tehdy vzplane Hospodinův hněv i jeho rozhoření proti tomu muži a dolehne na něj každá kletba zapsaná v této knize a Hospodin vymaže zpod nebes jeho jméno. [20] Hospodin ho k jeho zkáze odloučí od všech izraelských kmenů, podle všech kleteb smlouvy, zapsaných v knize tohoto zákona. [21] I řekne příští pokolení, vaši synové, kteří povstanou po vás, i cizinec, který přijde z daleké země, až uvidí rány té země a její nemoci, které na ni Hospodin dopustil, [22] celou zemi spálenou sírou a solí, že není osévána, že v ní neklíčí a nevychází žádná bylina, že je vyvrácená jako Sodoma a Gomora, Adma a Sebójim, které vyvrátil Hospodin ve svém hněvu a rozhořčení, [23] všechny pronárody řeknou: "Proč tak Hospodin s touto zemí naložil? Proč tento veliký planoucí hněv?" [24] A řeknou: "Proto, že opustili smlouvu Hospodina, Boha svých otců, kterou s nimi uzavřel, když je vyvedl z egyptské země, [25] a šli sloužit jiným bohům a klaněli se jim, bohům, jež neznali a které jim neurčil. [26] Proto Hospodin vzplanul proti tě zemi hněvem a uvedl na ni všechno zlořečení zapsané v této knize. [27] V hněvu, v rozhořčení a ve velikém rozlícení je Hospodin vyvrátil z jejich země a vyvrhl je do jiné země, jak je tomu dnes." [28] Skryté věci patří Hospodinu, našemu Bohu, zjevné však patří navěky nám a našim synům, abychom dodržovali všechna slova tohoto zákona.

Dt kapitola 30.

[1] Když na tebe toto všechno přijde, požehnání i zlořečení, jež jsem ti předložil, a ty si to vezmeš k srdci, kdekoliv budeš ve všech pronárodech, do kterých tě zapudí Hospodin, tvůj Bůh, [2] a navrátíš se k Hospodinu, svému Bohu, a budeš ho poslouchat, ty i tvoji synové, celým svým srdcem a celou svou duší podle všeho, co ti dnes přikazují, [3] změní Hospodin, tvůj Bůh, tvůj úděl, slituje se nad tebou a shromáždí tě zase ze všech národů,

kam tě Hospodin, tvůj Bůh, rozptýlí. [4] Kdybys byl zapuzen až na kraj světa, Hospodin, tvůj Bůh, tě odtud shromáždí a vezme tě odtamtud. [5] Hospodin, tvůj Bůh, tě uvede do země, kterou obsadili tvoji otcové, a ty ji znovu obsadíš a on ti bude prokazovat dobrodiní a rozmnoží tě víc než tvé otce. [6] Hospodin, tvůj Bůh, obřeže tvé srdce i srdce tvého potomstva a budeš milovat Hospodina, svého Boha, celým svým srdcem a celou svou duší a budeš živ. [7] Všechny tyto kletby pak vloží Hospodin, tvůj Bůh, na tvé nepřátele a na ty, kdo tě nenávisťně pronásledovali. [8] Ty budeš opět poslouchat Hospodina a dodržovat všechny jeho příkazy, které tě dnes udílím. [9] Hospodin, tvůj Bůh, ti dá nadbytek dobrého v každé práci tvých rukou, plodu tvého života a plodu tvého dobytka i plodin tvé role. Hospodin se bude opět nad tebou veselit k tvému dobru, jako se veselil nad tvými otci, [10] budeš-li poslouchat Hospodina, svého Boha, a dbát na jeho přikázání a nařízení, zapsaná v knize tohoto zákona, a navrátíš-li se k Hospodinu, svému Bohu, celým svým srdcem a celou svou duší. [11] Tento příkaz, který ti dnes udílím, není pro tebe ani nepochopitelný, ani vzdálený. [12] Není v nebi, abys musel říkat: "Kdo nám vystoupí na nebe, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?" [13] Ani za mořem není, abys musel říkat: "Kdo se nám přeplaví přes moře, vezme jej pro nás a ohlásí nám jej, abychom ho plnili?" [14] Vždyť to slovo je ti velmi blízko, ve tvých ústech a ve tvém srdci, abys je dodržel. [15] Hleď, předložil jsem ti dnes život a dobro i smrt a zlo; [16] když ti dnes přikazují, abys miloval Hospodina, svého Boha, chodil po jeho cestách a dbal na jeho přikázání, nařízení a právní ustanovení, pak budeš žít a rozmnožíš se; Hospodin, tvůj Bůh, ti bude žehnat v zemi, kterou přicházíš obsadit. [17] Jestliže se však tvé srdce odvrátí a nebudeš poslouchat, ale dáš se svést a budeš se klanět jiným bohům a sloužit jim, [18] oznamuji vám dnes, že úplně zaniknete. Nebudete dlouho žít v zemi, kam přecházíte přes Jordán, abys ji obsadil. [19] Dovolávám se dnes proti vám svědectví nebes i země: Předložil jsem ti život i smrt, požehnaní i zlořečení; vyvol si tedy život, abys byl živ ty i tvé potomstvo [20] a miloval Hospodina, svého Boha, poslouchal ho a přimkl se k němu. Na něm závisí tvůj život a délka tvých dnů, abys mohl sídlit v zemi, o které přísahal Hospodin tvým otcům, Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi, ži jim ji dá.

Dt kapitola 31.

[1] Mojžíš šel a vyhlásil celému Izraeli tato slova. [2] Řekl jim: "Je mi dnes sto dvacet let, nemohu již vycházet ani vcházet, a Hospodin mi řekl: Nepřeješ tento Jordán. [3] Hospodin, tvůj Bůh, půjde před tebou, vyhledá před tebou ony pronárody a ty si je podrobíš. Jozue, ten půjde před tebou, jak mluvil Hospodin. [4] Hospodin s nimi naloží, jako naložil se Síchonem a Ógem, emorejskými králi, které vyhledal, a s jejich zemí. [5] Hospodin vám je vydá a naložíte s nimi zcela podle příkazu, který jsem vám dal. [6] Buďte rozhodní a udatní, nebojte se a nemějte z nich strach, neboť sám Hospodin, tvůj Bůh, jde s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě." [7] Mojžíš zavolal Jozua a řekl mu v přítomnosti celého Izraele: "Buď rozhodný a udatný, neboť ty vejdeš s tímto lidem do země, kterou Hospodin přísahal dát jejich otcům. Ty jim ji předáš do dědictví. [8] Sám Hospodin půjde před tebou, bude s tebou, nenechá tě klesnout a neopustí tě; neboj se a neděs." [9] I napsal Mojžíš tento zákon a předal jej kněžím, Léviocům, kteří nosili schránu Hospodinovy smlouvy, i všem izraelským starším. [10] Mojžíš jim přikázal: "Každého sedmého roku, v roce určeném k promíjení dluhu, o slavnosti stánků, [11] až přijde celý Izrael, aby se ukázal před tváří Hospodina, tvého Boha, na místě, které si vyvolí, budeš předčítat tento zákon před celým Izraelem, aby jej slyšeli. [12] Shromáždí lid, muže i ženy a děti i hosta, který žije v tvých branách, aby slyšeli a učili se bát Hospodina, vašeho Boha, a bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona. [13] Též jejich synové, kteří ho ještě neznají, ať poslouchají a učí se bát Hospodina, vašeho Boha, po všechny dny, co budete žít v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji obsadili." [14] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Hle, přiblížily se dny tvé smrti. Povolej Jozua a postavte se do stanu setkávání a já mu dám příkaz." Šel tedy Mojžíš s Jozuem a postavili se do stanu setkávání. [15] I ukázal se Hospodin ve stanu v oblakovém sloupu. Oblakový sloup stál nad vchodem do stanu. [16] Hospodin řekl Mojžíšovi: "Hle, ty ulehneš ke svým otcům a tento lid povstane a bude smilnit s cizími bohy země, do níž vstupuje, opustí mě a poruší mou smlouvu, kterou jsem s ním uzavřel. [17] V onen den vzplane proti němu můj hněv. Opustím jej a skryji před nimi svou tvář. Bude za pokrm svým nepřítelům a stihne ho mnohé zlo a soužení. V onen den řekne: Zdali mě nestihlo toto zlo proto, že můj Bůh není uprostřed nás? [18] A já onoho dne skryji nadobro svou tvář pro všechno to zlo, jehož se dopustil, když se obrátil k jiným bohům. [19] Nyní si tedy napište tuto píseň. Uč jí syny Izraele, vlož jim ji do úst, aby byla tato píseň mým svědkem proti synům Izraele. [20] Já ho totiž uvedu do té země, oplývající mlékem a medem, kterou jsem přísazně slíbil jeho otcům, ale on bude jíst, nasýt se a ztučnit a obrátí se k jiným bohům. Jim bude sloužit, mne zneváží a mou smlouvu zruší. [21] Až pak na něj dolehne mnohé zlo a soužení, bude tato píseň, jež neupadne v zapomenutí v ústech jeho potomstva, vypovídat proti němu jako svědek. Znáš výtvary jeho mysli, vím, co udělá dnes, ještě dřív, než ho uvedu do země, kterou jsem mu přísazně slíbil. Až pak na něj dolehne mnohé zlo a soužení, bude tato píseň, jež neupadne v zapomenutí v ústech jeho potomstva, vypovídat proti němu jako svědek. Znáš výtvary jeho mysli, vím, co udělá dnes, ještě dřív, než ho uvedu do země, kterou jsem mu přísazně slíbil." [22] Mojžíš tedy onoho dne napsal tu píseň a učil jí Izraelce. [23] Hospodin pak přikázal Jozuovi, synu Núnovu, a řekl: "Buď rozhodný a udatný, neboť ty uvedeš syny Izraele do země, kterou jsem jim přísazně slíbil, a já budu s tebou." [24] Když Mojžíš dokončil zápis slov tohoto zákona do knihy, [25] přikázal Léviocům nosícím schránu Hospodinovy smlouvy: [26] "Vezměte knihu tohoto zákona a uložte ji po straně schrány smlouvy Hospodina, vašeho Boha. Tam bude proti tobě svědkem. [27] Vždyť já znám tvou vzdorovitost a tvou tvrdou šíji: Hle, už dnes, kdy ještě mezi vámi žiji, vzdorujete Hospodinu; tím spíše po mé smrti! [28] Svolajte ke mně všechny starší svých kmenů a své správce. Chci před nimi vyhlásit tato slova a dovolat se proti nim svědectví nebes i země. [29] Víím, že po mé smrti zabřednete do zkázy a sejdete z cesty, kterou jsem vám přikázal. V posledních dnech vás potká zlo, protože jste páchali to, co je zlo v Hospodinových očích, a uráželi ho dílem svých rukou." [30] Nato Mojžíš vyhlásil před celým shromážděním Izraele slova této písně až do konce.

Dt kapitola 32.

[1] Naslouchejte, nebesa, budu mluvit, poslouchej, země, řeči mých úst. [2] Ať kane jako dešť mé naučení, nechť se snáší má řeč jako rosa, jako prška na mladou travu, jako vlahé krůpěje na bylinu. [3] Hlásám Hospodinovo jméno, přiznejte velikost našemu Bohu! [4] On je Skála. Jeho dílo je dokonalé, na všech jeho cestách je právo. Bůh je věrný a bez podlosti, je spravedlivý a přímý. [5] Pokolení pokřivené a potměšilé do zkázy se vrhlo. Pro svá poskvrnění přestalo být jeho syny. [6] Takto odpláčíte Hospodinu, lidé zbloudilí a nemoudří? Cožpak není on tvůj Otec? Vždyť mu patříš. On tě učinil a zpevnil. [7] Rozpomeň se na dávné dny, snaž se porozumět létům zašlých pokolení, vyptávej se svého otce, on ti poví, svých starců, oni ti řeknou: [8] Když Nejvyšší přiděloval pronárodům dědictví, když rozsazoval lidské syny, stanovil hranice kdejakého lidu podle počtu synů Izraele. [9] Hospodinovým podílem je jeho lid, vyměřeným dílem jeho dědictví je Jákob. [10] Našel ho v zemi divokých pouští, v pustotě kvílících pustín, zahrnul ho svou péčí, chránil ho jako zřítelnicí oka. [11] Jako orel bdí nad svým hnízdem a nad svými mláďaty se vznáší, svá křídla rozprostírá, své mládě bere a na své peruti je nosí, [12] tak Hospodin sám ho vedl, žádný cizí bůh s ním nebyl. [13] Dovolil mu jezdit po posvátných návrších země, aby jedl, čím oplývá pole, kojil ho medem ze skaliska, olejem z křemene skály, [14] smetanou krav a mlékem ovcí spolu s tukem jehňat a beranů bášanského

plemene i kozlů; sytil ho bělí pšeničného zrna. Pil jsi i ohnivé víno, krev hroznů. [15] Ješurún ztučněl a zbudněl, ztučněl jsi, obrostl tukem a ztloustl. Bohem, který ho učinil, opovrhl, potupil Skálu své spásy. [16] Bohy cizími ho popouzeli k žárlivosti, ohavnými modlami ho uráželi. [17] Obětovali bésům, a ne Bohu, božstvům, jež ani neznali, těm novým, nedávno povstalým, před nimiž se vaši otcové nechvěli hrůzou. [18] Opomněl jsi Skálu, která tě zplodila, zapomněls na Boha, který tě v bolestech zrodil. [19] Hospodin to viděl. Odvrhl je, uražen skutky svých synů a dcer. [20] Řekl: "Skryji před nimi svou tvář, uvidím, jaký vezmou konec. Je to proradné pokolení, synové bez věrnosti. [21] Popouzeli mě lžibohem k žárlivosti, svými přeludy mě uráželi; já je popudím lžilidem, pobloudilým pronárodem jim urážky splatím. [22] Mým hněvem se vznítí oheň, až do nejhlubšího podsvětí šlehá, pohltí zemi i to, co se z ní těží, sežehne základy hor. [23] Samé zlo na ně shrnu, vystřelím na své šípy. [24] Budou vysílení hladem, stráveni nákazou, přehořkou morovou ranou. Vydám je zubům šelem a jedovatým plazům v prachu. [25] Venku jim připraví sirobu meč, v komnatách zachvátí strach jinoha i pannu, kojence i muže šedivého. [26] Řekl bych: Rozprávím je, vyhladím jejich památku mezi lidmi. [27] Ale obávám se urážek nepřítele a že to jejich protivníci nepochopí, že řeknou: Vyvýtšila se naše vlastní ruka; Hospodin nic takového nevykonal. " [28] Je to pronárod, jenž ztratil soudnost, nejsou schopni porozumět. [29] Kdyby byli moudří, jednali by prozřívavě, pochopili by, jak skončí. [30] Jak to, že jeden zažene tisíc a dva zaženou na útěk deset tisíc! Ne-li proto, že je prodala jejich Skála, že je Hospodin vydal v plen? [31] Jejich skála není jako Skála naše, to mohou posoudit i naši nepřátelé. [32] Jejich réva je z révy sodomské, z vinic Gomory, jejich hrozny, hrozny jedovaté, mají trpká zrnka. [33] Jejich víno, jedovina dračí, krutý zmijí jed. [34] "Což to není uschováno u mne, zapečetěno v mých pokladnicích? [35] Má je pomsta i odplata, přijde včas a jejich noha nezakolísá, den jejich béd se blíží, řítí se na ně, co je jim uchystáno." [36] Hospodin svůj lid obhájí, bude mít se svými služebníky soucit, až uzří, že je konec se zajatým i se zanechaným. [37] Tu řekne: "Kdepak jsou jejich bohové, skála, k níž se přivinuli? [38] Ti, kteří jídali tuk jejich obětí popíjeli víno jejich úliteb? Ať povstanou a pomohou vám, ať jsou vám skryš! [39] Nyní hleďte, jsem jedině já, jiný bůh vedle mne není, já usmrcuji i obživuji, zdeptal jsem, a zase zhojím, není, kdo by vytrhl z mé ruky. [40] Pozvedám ruku k nebi a pravím: Já jsem živ navěky! [41] Nabrousím-li svůj blýskavý meč, chopí-li se moje ruka soudu, vykonám nad svými protivníky pomstu, odplatím těm, kdo mě nenávidí. [42] Opojím své šípy krví - můj meč bude požírat maso -, krví skolených a zajatých, hlavou nepřítelů s vlajícími vlasy." [43] Pronárody, zaplesejte s jeho lidem, vždyť on pomstí krev svých služebníků, vykoná nad svými protivníky pomstu a svou zemi, svůj lid, zproští viny. [44] Mojžíš předstoupil a přednesl všechna slova této písně lidu, on i Hóšea, syn Núnův. [45] Když Mojžíš domluvil k celému Izraeli všechna tato slova, [46] řekl jim: "Upněte své srdce ke všem slovům, která vám dnes dosvědčuji. Prikážete svým synům, aby bedlivě dodržovali všechna slova tohoto zákona. [47] Pro vás není to slovo prázdné, ono je váš život. Pro toto slovo budete dlouho žít v zemi, do níž přejdete přes Jordán, abyste ji obsadili." [48] Ještě téhož dne promluvil Hospodin k Mojžíšovi: [49] "Vystup zde na pohoří Abarím, na horu Nebó, která je v moábské zemi, kterou dávám synům Izraele do vlastnictví. [50] Vystup na tu horu, na ní zemřeš a budeš připojen ke svému lidu, jako zemřel tvůj bratr Áron na hoře Hóru a byl připojen ke svému lidu, [51] protože jste se mi zpronevěřili uprostřed Izraelců u Vod sváru v Kádeši na poušti Sinu, že jste uprostřed Izraelců nedosvědčili mou svatost. [52] Proto uzříš zemi jen odtud, ale tam do země, kterou dávám synům Izraele, nevstoupíš."

Dt kapitola 33.

[1] Toto je požehnání, kterým Mojžíš, muž Boží, žehnal před svou smrtí syny Izraele. [2] Pravit: "Hospodin přišel ze Sínaje, jako slunce jim vzešel ze Seíru, zaskvěl se z hory Páranu, přišel s desetitisíci svatými, po jeho pravici jim z ohně vzešel Zákon." [3] Ano, lidská pokolení jsou mu milá. Všichni jeho svatí jsou v tvé ruce, přivinuli se k tvým nohám, budou se učit z tvých řečí [4] Zákonu, který nám přikázal Mojžíš jako odkaz Jákobovu shromáždění. [5] Tehdy se Hospodin stal králem v Ješurónovi, když se shromažďovali představitelé lidu spolu s Izraelskými kmeny. [6] "Živ buď, Rúbene, neumírej, i když je tvých mužů nepatrný počet." [7] A toto je pro Judu. Pravit: "Slyš, Hospodine, hlas Judův, přiveď ho k jeho lidu. Vlastníma rukama vede svou při. Buď mu pomoci proti jeho protivníkům." [8] O Lévim pravit: "Tvé tumím a urím, Hospodine, patří muži tobě zbožně oddanému. Vyzkoušel jsi ho při pokušení v Masse, měl jsi s ním svár při Vodách sváru u Meríby. [9] Řekl o svém otci a o své matce: Nehledím na ně; na své bratry se neohlížím, své syny neznám. Oni dbali na tvou řeč, zachovávali tvou smlouvu. [10] Budou vyučovat tvým právům Jákoeba a tvému zákonu Izraele, budou klást před tebe kadidlo a na tvůj oltář celopalý. [11] Žehnej, Hospodine, jeho zdatnosti a měj zalíbení v díle jeho rukou. Zdeptej bedra těch, kdo povstávají proti němu, aby už nepovstali, kdo ho nenávidí!" [12] O Benjamínovi pravit: "Hospodinův miláček to je. Ať u něho přebývá v bezpečí. On ho bude chránit po celý čas, vždyť přebývá mezi jeho úbočími." [13] O Josefovi pravit: "Požehnána buď od Hospodina jeho země výtečnou rosou nebes i propastnou tůň, jež odpočívá dole, [14] výtečnými úrodami vyžralými sluncem, vším výtečným, co přináší měsíc, [15] nejlepšími plody pravěkých hor, výtečností pahorků dávnověkých, [16] výtečností země a všeho, co je na ní, a zalíbením toho, jenž přebývá v keři. To nechť přijde na hlavu Josefovu, na temeno zaslíbenosti mezi bratry. [17] Je plný důstojnosti jako prvorozený býk, jeho rohy jsou rohy jednorozců; nabere na ně lidská pokolení i s dálavami země. Takové ať jsou desetitisíce Efrajimovy, takové ať jsou tisíce Manasesovy." [18] O Zabalónovi pravit: "Raduj se, Zabalóne, při svém vycházení, i ty, Isachare, ve svých stanech. [19] Svolají na horu lidská pokolení a budou tam obětovat oběti spravedlnosti. Budou sít hojnost z moří, poklady ukryté v písku." [20] O Gádovi pravit: "Požehnán buď ten, jež Gádovi rozšiřuje prostor. Uložil se jako lvíce, rozsápe paži i lebku. [21] Vyhlédl si prvotinu tam, kde je uschován velitelský podíl. Přišel s představiteli lidu, vykonal Hospodinovu spravedlnost a jeho práva vůči Izraeli." [22] O Danovi pravit: "Dan je lví mládě, vyskočí z Bášanu." [23] O Neftalím pravit: "Neftalí je nasyčen přízní, je plný Hospodinova požehnání, ovládne moře i jih." [24] O Ašerovi pravit: "Nad ostatní syny požehnán buď Ašer, buď oblíben u svých bratrů, v oleji ať smáčí svou nohu. [25] Tvé závory ať jsou z železa a bronzu, tvá síla ať provází všechny tvé dny." [26] "Nikdo není jako Bůh, Ješurúne; na pomoc ti jede po nebesích, na oblacích ve své velebnosti. [27] Domov je v odvěkém Bohu, na jeho věčných pažích. Zahnal před tebou nepřítele a řekl: Vyhlad ho! [28] Izrael přebývá bezpečně - jedinečný je Jákobův Pramen - v zemi obilí a moštu; též jeho nebesa kanou rosou. [29] Blaze tobě, Izraeli! Kdo je ti roven, lidé vysvobozený Hospodinem? On je štítem tvé pomoci a mečem tvé velebnosti. Před tebou selže síla tvých nepřátel, pošlapeš jejich posvátná návrší!"

Dt kapitola 34.

[1] Mojžíš vystoupil z Moábských pustin na horu Nebó, na vrchol Pisgy; ta je naproti Jerichu. Hospodin mu ukázal celou zemi: Gileád až po Dan, [2] celý kraj Neftalího i zemi Efrajimovu a Manasesovu a celou zemi Judovu až k Zadnímu moři, [3] i Negeb a okrsek Jerišské pláně, Palmové město, až k Sóaru. [4] Pak mu Hospodin řekl: "Toto je země, o které jsem přísahal Abrahamovi, Izákovi a Jákobovi slovy: Dám ji tvému potomstvu. Dal jsem ti ji spatřit na vlastní oči, ale nepřejdeš tam." [5] I zemřel Mojžíš, služebník Hospodinův, tam v moábské zemi podle Hospodinovy výpovědi. [6] Pochovali ho v moábské zemi naproti Bét-peóru. Nikdo až dodnes nezná jeho hrob. [7] Mojžíšovi bylo sto dvacet let, když umřel. Zrak mu nepohasl a svěžest ho

neopustila. [8] Synové Izraele oplakávali Mojžíše v Moábských pustinách po třicet dní, dokud neuplynuly dny pláče a truchlení pro Mojžíše. [9] Jozue, syn Núnův, byl naplněn duchem moudrosti. Mojžíš totiž na něho vložil své ruce. Izraelci ho poslouchali a činili, jak přikázal Hospodin Mojžíšovi. [10] Nikdy však již v Izraeli nepovstal prorok jako Mojžíš, jemuž by se dal Hospodin poznat tvář v tvář, [11] se všemi znameními a zázraky, jež ho poslal Hospodin konat v egyptské zemi na faraónovi a všech jeho služebnících i celé jeho zemi, [12] i se všemi skutky pevné ruky, se vším, co vzbuzovalo velikou bázeň, co konal Mojžíš před zraky celého Izraele.